

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

**Bruxelles, 20. lipnja 2019.
(OR. en)**

**2017/0353 (COD)
LEX 1962**

**PE-CONS 45/1/19
REV 1**

**ENT 38
MI 152
CONSOM 62
COMPET 135
UD 52
CHIMIE 25
COMER 26
CODEC 404**

**UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA O NADZORU TRŽIŠTA I SUKLADNOSTI
PROIZVODA I O IZMJENI DIREKTIVE 2004/42/EZ I UREDBI (EZ) BR. 765/2008 I (EU) BR.
305/2011**

UREDBA (EU) 2019/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 20. lipnja 2019.

o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda
i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i
(EU) br. 305/2011

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 33. i 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom²,

¹ SL C 283, 10.8.2018., str. 19.

² Stajalište Europskog parlamenta od 17. travnja 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 14. lipnja 2019.

budući da:

- (1) Kako bi se zajamčilo slobodno kretanje proizvoda unutar Unije, nužno je osigurati da su ti proizvodi sukladni sa zakonodavstvom Unije o usklađivanju i da stoga ispunjavaju zahtjeve kojima se osigurava visoka razina zaštite javnih interesa, kao što su zaštita zdravlja i sigurnost općenito, zaštita zdravlja i sigurnost na radnome mjestu, zaštita potrošača, zaštita okoliša, javna sigurnost i zaštita svih drugih javnih interesa zaštićenih tim zakonodavstvom. Čvrsta provedba tih zahtjeva ključna je za pravilnu zaštitu tih interesa i za stvaranje uvjeta za uspješan razvoj poštenog tržišnog natjecanja na tržištu robe u Uniji. Pravila su stoga ključna kako bi se zajamčila ta provedba, bez obzira na to stavljaju li se proizvodi na tržište preko interneta ili izvan njega i bez obzira na to jesu li proizvedeni u Uniji.
- (2) Zakonodavstvom Unije o usklađivanju pokriven je velik dio proizvedenih proizvoda. Nesukladnim i nesigurnim proizvodima dovode se u opasnost građani i potencijalno se narušava tržišno natjecanje s gospodarskim subjektima koji prodaju sukladne proizvode u Uniji.

- (3) Jačanje jedinstvenog tržišta robe daljnjim mjerama kojima se želi onemogućiti stavljanje nesukladnih proizvoda na tržište Unije utvrđeno je kao prioritet u komunikaciji Komisije od 28. listopada 2015. pod nazivom „Poboljšanje jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća”. To bi trebalo postići jačanjem nadzora tržišta, pružanjem jasnih, transparentnih i sveobuhvatnih pravila gospodarskim subjektima, jačanjem provjera sukladnosti i promicanjem bliskije prekogranične suradnje među provedbenim tijelima, među ostalim, suradnjom s carinskim tijelima.

- (4) Okvir za nadzor tržišta uspostavljen ovom Uredbom trebao bi dopunjavati i jačati postojeće odredbe u zakonodavstvu Unije o usklađivanju povezane s osiguravanjem sukladnosti proizvoda i okvirom za suradnju s organizacijama koje predstavljaju gospodarske subjekte ili krajnje korisnike, nadzorom proizvoda na tržištu i kontrolama tih proizvoda koji ulaze na tržište Unije. Međutim, u skladu s načelom *lex specialis* ova bi se Uredba trebala primjenjivati samo ako u zakonodavstvu Unije o usklađivanju ne postoje posebne odredbe s istim ciljem, prirodom ili učinkom. Odgovarajuće odredbe ove Uredbe stoga se ne bi trebale primjenjivati u područjima obuhvaćenima takvim posebnim odredbama, primjerice onima navedenima u uredbama (EZ) br. 1223/2009¹, (EZ) 2017/745², i (EU) 2017/746³, uključujući u pogledu korištenja Europske baze podataka za medicinske proizvode (EUDAMED), te (EU) 2018/858 Europskog parlamenta i Vijeća⁴.

¹ Uredba (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o kozmetičkim proizvodima (SL L 342, 22.12.2009., str. 59.).

² Uredba (EU) 2017/745 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2017. o medicinskim proizvodima, izmjeni Direktive 2001/83/EZ, Uredbe (EZ) br. 178/2002 i Uredbe (EZ) br. 1223/2009. te o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 90/385/EEZ i 93/42/EEZ (SL L 117, 5.5.2017., str. 1.).

³ Uredba (EU) 2017/746 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2017. o in vitro dijagnostičkim medicinskim proizvodima te o stavljanju izvan snage Direktive 98/79/EZ i Odluke Komisije 2010/227/EU (SL L 117, 5.5.2017., str. 176.).

⁴ Uredba (EU) 2018/858 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o homologaciji i nadzoru tržišta motornih vozila i njihovih prikolica te sustavâ, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila, o izmjeni uredbama (EZ) br. 715/2007 i (EZ) br. 595/2009 te o stavljanju izvan snage Direktive 2007/46/EZ (SL L 151, 14.6.2018., str. 1.).

- (5) U Direktivi 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹ utvrđuju se opći zahtjevi za sigurnost svih potrošačkih proizvoda te se navode posebne obveze i ovlasti država članica u pogledu opasnih proizvoda te razmjene informacija o tome u okviru Sustava za brzu razmjenu informacija (RAPEX). Tijela za nadzor tržišta trebaju imati mogućnost poduzimanja konkretnijih mjera koje su im dostupne u skladu s tom Direktivom. Kako bi se postigla viša razina sigurnosti potrošačkih proizvoda, mehanizme razmjene informacija i situacije koje zahtijevaju brzu intervenciju, a navedeni su u Direktivi 2001/95/EZ trebalo bi učiniti djelotvornijima.
- (6) Odredbama o nadzoru tržišta iz ove Uredbe trebalo bi obuhvatiti proizvode koji podliježu zakonodavstvu Unije o usklađivanju navedene u Prilogu I. o usklađivanju proizvedenih proizvoda, osim hrane i hrane za životinje, medicinskih proizvoda za ljudsku i životinjsku upotrebu, živih biljaka i životinja, proizvoda ljudskog podrijetla i proizvoda biljaka i životinja koji su u izravnoj vezi s njihovom daljnjom reprodukcijom. Time će se osigurati jedinstven okvir za nadzor tih proizvoda na tržištu cijele Unije i pomoći povećati povjerenje potrošača i drugih krajnjih korisnika u proizvode koji se stavljaju na tržište Unije. Ako se u budućnosti donese novo zakonodavstvo Unije o usklađivanju, njime će se morati propisati hoće li se ova Uredba primjenjivati i na njega.

¹ Direktiva 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda (SL L 11, 15.1.2002., str. 4.).

- (7) Članke od 15. do 29. Uredbe (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća¹ kojima se utvrđuje okvir nadzora tržišta Zajednice i kontrole proizvoda koji ulaze na tržište Zajednice trebalo bi brisati i te bi odredbe trebalo zamijeniti ovom Uredbom. Taj okvir obuhvaća i odredbe o kontrolama proizvoda koji ulaze na tržište Zajednice u člancima 27., 28. i 29. Uredbe (EZ) br. 765/2008, koje se ne primjenjuju samo na proizvode obuhvaćene okvirom za nadzor tržišta, već na sve proizvode u mjeri u kojoj drugo pravo Unije ne sadržava posebne odredbe o organizaciji kontrola proizvoda koji ulaze na tržište Unije. Stoga je potrebno da se područje primjene odredbi ove Uredbe u pogledu proizvoda koji ulaze na tržište Unije proširi na sve proizvode.
- (8) Kako bi se racionalizirao i pojednostavnio ukupni zakonodavni okvir te istodobno nastojalo ostvariti ciljeve bolje regulative, potrebno je revidirati pravila primjenjiva na kontrole proizvoda koji ulaze na tržište Unije i integrirati ih u jedinstven zakonodavni okvir za kontrole proizvoda na vanjskim granicama Unije.

¹ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).

- (9) Odgovornost za provedbu zakonodavstva Unije o usklađivanju trebale bi snositi države članice, a od njihovih tijela za nadzor tržišta trebalo bi tražiti da osiguraju potpunu usklađenost sa zakonodavstvom. Države članice trebale bi stoga uspostaviti sustavne pristupe kako bi osigurale djelotvornost nadzora tržišta i drugih provedbenih mjera. S obzirom na to, metodologiju i kriterije procjene rizika trebalo bi dodatno uskladiti u svim državama članicama kako bi se osigurali jednaki uvjeti tržišnog natjecanja za sve gospodarske subjekte.
- (10) Kako bi se tijelima za nadzor tržišta pomoglo u jačanju dosljednosti njihovih aktivnosti u vezi s primjenom ove Uredbe, trebao bi se uspostaviti učinkovit sustav istorazinskog ocjenjivanja za tijela za nadzor tržišta koja žele sudjelovati.
- (11) Određene definicije koje su trenutačno utvrđene u Uredbi (EZ) br. 765/2008 trebalo bi uskladiti s definicijama utvrđenima u drugim pravnim aktima Unije, te bi, gdje je primjereno, trebale odražavati ustrojstvo modernih opskrbnih lanaca. Definicija „proizvođača” u ovoj Uredbi ne bi trebala osloboditi proizvođače bilo kakvih obveza koje eventualno imaju u skladu sa zakonodavstvom Unije o usklađivanju u kojem se primjenjuju posebne definicije proizvođača, što može uključivati svaku fizičku ili pravnu osobu koja mijenja proizvod koji je već stavljen na tržište na način da to može utjecati na sukladnost proizvoda s primjenjivim zakonodavstvom Unije o usklađivanju i stavlja ga na tržište ili bilo koja druga fizička ili pravna osoba koja stavlja proizvod na tržište pod svojim imenom ili trgovačkim znakom.

- (12) Gospodarski subjekti u cijelom opskrbnom lancu trebali bi postupati odgovorno i u cijelosti u skladu s pravnim zahtjevima primjenjivima pri stavljanju proizvoda na tržište ili na raspolaganje na tržištu kako bi se osigurala usklađenost sa zakonodavstvom Unije o usklađivanju u području proizvoda. Ovom Uredbom ne bi se trebale dovoditi u pitanje obveze koje odgovaraju ulogama svih gospodarskih subjekata u procesu opskrbe i distribucije u skladu s posebnim odredbama zakonodavstva Unije o usklađivanju, a proizvođač bi trebao zadržati krajnju odgovornost za sukladnost proizvoda sa zahtjevima zakonodavstva Unije o usklađivanju.

- (13) Izazovi globalnog tržišta i sve složeniji opskrbeni lanac, kao i povećanje broja proizvoda koji se na internetu nude na prodaju krajnjim korisnicima u Uniji zahtijevaju jačanje mjera provedbe kako bi se osigurala sigurnost potrošača. Nadalje, praktično iskustvo nadzora tržišta pokazalo je da takav lanac opskrbe ponekad uključuje gospodarske subjekte koji se zbog svojega novog oblika ne mogu lako uklopiti u tradicionalne lance opskrbe u skladu s postojećim pravnim okvirom. To je posebno slučaj s pružateljima usluga provođenja narudžbi koji obavljaju mnoge iste funkcije kao uvoznici, ali koji možda nisu uvijek u skladu s tradicionalnom definicijom uvoznika u pravu Unije. Kako bi se osiguralo da tijela za nadzor tržišta mogu učinkovito obavljati svoje zadaće i kako bi se izbjegla praznina u sustavu provedbe, primjereno je u popis gospodarskih subjekata uključiti pružatelje usluga provođenja narudžbi protiv kojih tijela za nadzor tržišta mogu poduzeti provedbene mjere. Uključivanjem pružatelja usluga provođenja narudžbi u područje primjene ove Uredbe tijela za nadzor tržišta moći će se bolje nositi s novim oblicima gospodarske aktivnosti kako bi osigurala sigurnost potrošača i neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta, uključujući slučajeve u kojima gospodarski subjekt djeluje i kao uvoznik u pogledu određenih proizvoda i kao pružatelj usluga provođenja narudžbi u pogledu drugih proizvoda.

- (14) Moderni opskrbeni lanci obuhvaćaju širok raspon gospodarskih subjekata koji bi svi trebali biti podložni zakonodavstvu Unije o usklađivanju, a istodobno bi se u obzir trebale uzeti njihove uloge u opskrbnom lancu te mjera u kojoj pridonose stavljanju proizvoda na raspolaganje na tržištu Unije. Stoga se ova Uredba nužno mora primjenjivati na gospodarske subjekte na koje se izravno odnosi zakonodavstvo Unije u usklađivanju navedeno u Prilogu I. ovoj Uredbi, poput proizvođača proizvoda i daljnjeg korisnika kako su svaki od njih definirani u Uredbi (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća¹ i u Uredbi (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća², ugraditelja kako je definiran u Direktivi 2014/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća³, dobavljača kako je definiran u Uredbi (EZ) br. 1222/2009 Europskog parlamenta i Vijeća⁴ ili trgovca kako je definiran u Uredbi (EU) br. 2017/1369 Europskog parlamenta i Vijeća⁵.

¹ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.).

² Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL L 353, 31.12.2008., str. 1.).

³ Direktiva 2014/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na dizala i sigurnosne komponente za dizala (SL L 96, 29.3.2014., str. 251.).

⁴ Uredba (EZ) br. 1222/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o označivanju guma s obzirom na učinkovitost potrošnje goriva i druge bitne parametre (SL L 342, 22.12.2009., str. 46.).

⁵ Uredba (EU) 2017/1369 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2017. o utvrđivanju okvira za označivanje energetske učinkovitosti i o stavljanju izvan snage Direktive 2010/30/EU (SL L 198, 28.7.2017., str. 1.).

- (15) U slučaju da se proizvod nudi na prodaju na internetu ili drugim sredstvima prodaje na daljinu, proizvod bi se trebao smatrati raspoloživim na tržištu ako je ponuda za prodaju usmjerena na krajnje korisnike u Uniji. U skladu s primjenjivim pravilima Unije o međunarodnom privatnom pravu, trebalo bi primijeniti analizu svakog pojedinačnog slučaja kako bi se utvrdilo je li ponuda usmjerena na krajnje korisnike u Uniji. Trebalo bi smatrati da se ponudom za prodaju ciljaju svi krajnji korisnici u Uniji ako relevantni gospodarski subjekt na bilo koji način usmjeri svoje aktivnosti na državu članicu. Za analize pojedinačnih slučajeva potrebno je uzeti u obzir relevantne čimbenike kao što su zemljopisna područja u koja je moguća otprema, jezici dostupni za ponudu ili naručivanje ili mogućnosti plaćanja. U slučaju internetske prodaje, sama činjenica da su internetske stranice gospodarskih subjekata ili posrednika u državi članici u kojoj krajnji korisnik ima poslovni nastan ili boravište dostupne nije dovoljna.

- (16) Razvoj e-trgovine u velikoj je mjeri proizišao iz rasta broja pružatelja usluga informacijskog društva, obično na platformama i uz naknadu, koji nude posredničke usluge pohranom sadržaja trećih strana, bez kontrole nad tim sadržajem te stoga ne djeluju u ime gospodarskog subjekta. Uklanjanjem sadržaja povezanog s nesukladnim proizvodima ili, ako uklanjanje nije izvedivo, ograničavanjem pristupa nesukladnim proizvodima koji se nude u okviru tih usluga ne bi se trebala u pitanje dovesti pravila utvrđena Direktivom 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹. Posebno, pružateljima usluga informacijskog društva ne bi trebalo nametnuti opću obvezu praćenja informacija koje prenose ili pohranjuju, niti bi im trebalo nametnuti opću obvezu aktivnog traženja činjenica ili okolnosti koje upućuju na nezakonitu aktivnost. Nadalje, davatelji usluga smještaja na poslužitelju ne bi trebali biti odgovorni tako dugo dok nemaju stvarnih saznanja o nezakonitoj aktivnosti ili nezakonitim informacijama i nisu svjesni činjenica ili okolnosti iz kojih su nezakonita aktivnost ili nezakonite informacije očite.

¹ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) (SL L 178, 17.7.2000., str. 1.).

- (17) Iako predmet ove Uredbe nije zaštita prava intelektualnog vlasništva, trebalo bi bez obzira na to imati na umu da krivotvoreni proizvodi često nisu sukladni sa zahtjevima utvrđenima u zakonodavstvu Unije o usklađivanju, da često predstavljaju rizik za zdravlje i sigurnost krajnjih korisnika te da se njima narušava tržišno natjecanje, ugrožava interes javnosti i podržavaju druge nezakonite aktivnosti. Stoga bi države članice trebale nastaviti poduzimati učinkovite mjere za sprečavanje ulaska krivotvorenih proizvoda na tržište Unije u skladu s Uredbom (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹.
- (18) Na pravednijem jedinstvenom tržištu trebali bi biti osigurani jednaki uvjeti tržišnog natjecanja za sve gospodarske subjekte i zaštita od nepoštene konkurencije. U tu je svrhu nužna ojačana provedba zakonodavstva Unije o usklađivanju u području proizvoda. Dobra suradnja među proizvođačima i tijelima za nadzor tržišta ključna je za brzu intervenciju i korektivne mjere u vezi s proizvodom. Važno je da za određene proizvode postoji gospodarski subjekt s poslovnim nastanom u Uniji kako bi se tijela za nadzor tržišta imala kome obratiti sa zahtjevima, uključujući zahtjeve za informacijama, u vezi sa sukladnošću proizvoda sa zakonodavstvom Unije o usklađivanju i koji bi mogao surađivati s tijelima za nadzor tržišta te osigurati poduzimanje hitnih korektivnih mjera za ispravljanje slučajeva nesukladnosti. Gospodarski subjekti koji bi trebali obavljati te zadaće jesu proizvođač ili uvoznik, ako proizvođač nema poslovni nastan u Uniji, ili ovlašteni zastupnik kojeg je proizvođač imenovao u tu svrhu ili pružatelj usluga provođenja narudžbi s poslovnim nastanom u Uniji za proizvode kojima rukuje kada nijedan drugi gospodarski subjekt nema poslovni nastan u Uniji.

¹ Uredba (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1383/2003 (SL L 181, 29.6.2013., str. 15.).

- (19) Razvoj e-trgovine postavlja određene izazove tijelima za nadzor tržišta u pogledu osiguravanja sukladnosti proizvoda koji se nude na prodaju na internetu i učinkovite provedbe zakonodavstva Unije o usklađivanju. Povećava se broj gospodarskih subjekata koji potrošačima nude proizvode izravno elektroničkim putem. Stoga gospodarski subjekti sa zadaćama u pogledu proizvoda koji podliježu određenom zakonodavstvu Unije o usklađivanju imaju ključnu ulogu u osiguravanju tijelima za nadzor tržišta sugovornika s poslovnim nastanom u Uniji te u pravodobnom izvršavanju određenih zadaća kako bi proizvodi bili sukladni zahtjevima zakonodavstva Unije o usklađivanju, u korist potrošača, drugih krajnjih korisnika i poduzeća u Uniji.
- (20) Zbog obveza gospodarskog subjekta sa zadaćama u pogledu određenih proizvoda koji podliježu određenom zakonodavstvu Unije o usklađivanju ne bi se trebale dovoditi u pitanje postojeće obveze i odgovornost proizvođača, uvoznika i ovlaštenog zastupnika koje proizlaze iz relevantnog zakonodavstva Unije o usklađivanju.
- (21) Obveze ove Uredbe u skladu s kojima gospodarski subjekt koji treba imati poslovni nastan u Uniji kako bi mogao stavljati proizvode na tržište Unije trebale bi se primjenjivati samo u područjima u kojima je utvrđeno da gospodarski subjekt treba djelovati kao točka za vezu s tijelima za nadzor tržišta, uzimajući u obzir pristup koji se temelji na riziku, načelo proporcionalnosti i visoku razinu zaštite krajnjih korisnika u Uniji.

- (22) Nadalje, te obveze ne bi se trebale primjenjivati ako posebni zahtjevi utvrđeni u određenim pravnim instrumentima za proizvode imaju isti učinak, i to Uredba (EZ) br. 648/2004 Europskog parlamenta i Vijeća¹, Uredba (EZ) br. 1223/2009, Uredba (EU) br. 167/2013 Europskog parlamenta i Vijeća², Uredba (EU) br. 168/2013 Europskog parlamenta i Vijeća³, Direktiva 2014/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁴, Direktiva 2014/90/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁵, Uredba (EZ) br. 2016/1628 Europskog parlamenta i Vijeća⁶, Uredba (EU) 2017/745, Uredba (EU) 2017/746, Uredba (EU) 2017/1369 i Uredba (EU) 2018/858.

¹ Uredba (EZ) br. 648/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o deterđentima (SL L 104, 8.4.2004., str. 1.).

² Uredba (EU) br. 167/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. veljače 2013. o homologaciji i nadzoru tržišta traktora za poljoprivredu i šumarstvo (SL L 60, 2.3.2013., str. 1.).

³ Uredba (EU) br. 168/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2013. o homologaciji i nadzoru tržišta vozila na dva ili tri kotača i četverocikala (SL L 60, 2.3.2013., str. 52.).

⁴ Direktiva 2014/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na stavljanje na raspolaganje eksploziva za civilnu upotrebu na tržištu i nadzoru nad njima (SL L 96, 29.3.2014., str. 1.).

⁵ Direktiva 2014/90/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o pomorskoj opremi i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/98/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 146.).

⁶ Uredba (EU) 2016/1628 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2016. o zahtjevima koji se odnose na ograničenja emisija plinovitih i krutih onečišćujućih tvari i homologaciju tipa za motore s unutarnjim izgaranjem za necestovne pokretne strojeve, o izmjeni uredbi (EU) br. 1024/2012 i (EU) br. 167/2013 te o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 97/68/EZ (SL L 252, 16.9.2016., str. 53.).

Trebalo bi razmotriti i situacije s niskim potencijalnim rizicima ili rijetkim slučajevima nesukladnosti ili u kojima se proizvodima uglavnom trguje preko tradicionalnih lanaca opskrbe, što je primjerice slučaj s Direktivom 2014/33/EU, Uredbom (EU) 2016/424 Europskog parlamenta i Vijeća¹ i Direktivom br. 2010/35/EU Europskog parlamenta i Vijeća².

- (23) Informacije za kontakt gospodarskih subjekata sa zadaćama u vezi s proizvodima koji podliježu određenom zakonodavstvu Unije o usklađivanju trebale bi se navoditi zajedno s proizvodom kako bi se olakšale provjere duž cijelog lanca opskrbe.
- (24) Gospodarski subjekti trebali bi u potpunosti surađivati s tijelima za nadzor tržišta i drugim nadležnim tijelima kako bi osigurali neometanu provedbu nadzora tržišta i kako bi nadležnim tijelima omogućili provedbu njihovih zadaća. To uključuje, ako to zahtijevaju nadležna tijela, pružanje podataka za kontakt gospodarskih subjekata čije su zadaće povezane s proizvodima koji podliježu određenom zakonodavstvu Unije o usklađivanju, ako su im te informacije dostupne.

¹ Uredba (EU) 2016/424 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o žičarama i stavljanju izvan snage Direktive 2000/9/EZ (SL L 81, 31.3.2016., str. 1.).

² Direktiva 2010/35/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. lipnja 2010. o pokretnoj tlačnoj opremi i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 76/767/EEZ, 84/525/EEZ, 84/526/EEZ, 84/527/EEZ i 1999/36/EZ (SL L 165, 30.6.2010., str. 1.).

- (25) Gospodarski subjekti trebali bi imati jednostavan pristup visokokvalitetnim i sveobuhvatnim informacijama. Budući da je jedinstveni digitalni pristupnik uspostavljen u skladu s Uredbom (EU) 2018/1724 Europskog parlamenta i Vijeća¹ jedinstveno mjesto internetskog pristupa informacijama, on se može koristiti za pružanje relevantnih informacija gospodarskim subjektima o zakonodavstvu Unije o usklađivanju. Međutim, države članice trebale bi uspostaviti postupke za osiguravanje pristupa kontaktnoj točki za proizvode uspostavljenoj Uredbom (EU) 2019/515... Europskog parlamenta i Vijeća² kako bi se gospodarskim subjektima pomoglo pri pravilnom rješavanju njihovih zahtjeva za informacije. Smjernice o pitanjima povezanim s tehničkim specifikacijama ili usklađenim normama ili dizajnom određenog proizvoda ne bi trebale biti dio obveza država članica prilikom pružanja takvih informacija.
- (26) Tijela za nadzor tržišta mogla bi provoditi zajedničke aktivnosti s drugim tijelima ili organizacijama koje predstavljaju gospodarske subjekte ili krajnje korisnike radi promicanja sukladnosti, utvrđivanja nesukladnosti, podizanja razine osviještenosti i pružanja smjernica o zakonodavstvu Unije o usklađivanju te posebnim kategorijama proizvoda, uključujući one koji se nude na prodaju na internetu.

¹ Uredba (EU) 2018/1724 Europskog parlamenta i Vijeća od 2. listopada 2018. o uspostavi jedinstvenog digitalnog pristupnika za pristup informacijama, postupcima, uslugama podrške i rješavanja problema te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 (SL L 295, 21.11.2018., str. 1.).

² Uredba (EU) 2019/515 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2019. o uzajamnom priznavanju robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 764/2008 (SL L 91, 29.3.2019., str. 1.).

- (27) Države članice trebale bi imenovati vlastita tijela za nadzor tržišta. Ova Uredba ne bi trebala državama članicama onemogućiti da odaberu nadležna tijela za provođenje zadaća nadzora tržišta. Kako bi poboljšale administrativnu pomoć i suradnju, države članice trebale bi imenovati i jedinstveni ured za vezu. Uredi za vezu trebali bi barem predstavljati koordinirano stajalište tijela za nadzor tržišta i tijela zaduženih za kontrolu proizvoda koji ulaze na tržište Unije.
- (28) E-trgovinom postavljaju se određeni izazovi pred tijela za nadzor tržišta u pogledu zaštite zdravlja i sigurnosti krajnjih korisnika od nesukladnih proizvoda. Stoga bi države članice trebale osigurati učinkovitu organizaciju svojih aktivnosti nadzora tržišta s istom učinkovitošću za proizvode koji se stavljaju na raspolaganju na internetu kao i za proizvode koji se stavljaju na raspolaganje izvan njega.
- (29) Pri provođenju nadzora na tržištu proizvoda koji se nude na prodaju na internetu, tijela za nadzor tržišta suočavaju se s brojnim poteškoćama poput praćenja proizvoda koji se nude na prodaju na internetu, utvrđivanja za to odgovornih gospodarskih subjekata ili provođenja ocjena rizika ili ispitivanja zbog nemogućnosti fizičkog pristupa proizvodima. Uz zahtjeve koji se uvode ovom Uredbom, države članice se potiče da se koriste dopunskim smjernicama i najboljim praksama nadzora tržišta i komunikacije s poduzećima i potrošačima.

- (30) Trebalo bi posvetiti posebnu pozornost tehnologijama u nastajanju, uzimajući u obzir da se potrošači svakodnevno sve više koriste povezanim uređajima. Stoga bi se regulatornim okvirom Unije trebali rješavati novi rizici radi jamčenja sigurnosti krajnjih korisnika.
- (31) U doba stalnog razvoja digitalnih tehnologija trebala bi se istražiti nova rješenja koja bi mogla doprinijeti učinkovitom nadzoru tržišta unutar Unije.
- (32) Nadzor tržišta trebao bi biti temeljit i djelotvoran kako bi se osigurala ispravna primjena zakonodavstva Unije o usklađivanju u području proizvoda. Budući da kontrole gospodarskim subjektima mogu predstavljati opterećenje, tijela za nadzor tržišta trebala bi organizirati i provoditi inspekcijske aktivnosti koje se temelje na pristupu utemeljenom na riziku, uzimajući u obzir interese tih gospodarskih subjekata i navedeno opterećenje ograničiti na ono što je nužno za provedbu učinkovitih i djelotvornih kontrola. Nadalje, nadležna tijela države članice trebala bi provoditi nadzor tržišta s jednakom pažnjom neovisno o tome utječe li nesukladnost proizvoda na državno područje te države članice ili bi mogla utjecati na tržište druge države članice. Komisija bi trebala utvrditi jedinstvene uvjete za određene inspekcijske aktivnosti koje obavljaju tijela za nadzor tržišta kada su proizvodi ili kategorije proizvoda posebno opasni ili ozbiljno krše primjenjivo zakonodavstvo Unije o usklađivanju.

- (33) Tijela za nadzor tržišta pri izvršavanju svojih dužnosti suočavaju se s različitim nedostacima u pogledu resursa, koordinacijskih mehanizama i ovlasti u pogledu nesukladnih proizvoda. Takve razlike dovode do rascjepkanosti provedbe zakonodavstva Unije o usklađivanju, a nadzor tržišta u nekim državama članicama stroži je nego u drugima, što bi moglo ugroziti jednake uvjete tržišnog natjecanja za poduzeća i uzrokovati moguće neravnoteže u stupnju sigurnosti proizvoda u cijeloj Uniji.
- (34) Kako bi se osigurala ispravna primjena zakonodavstva Unije o usklađivanju u području proizvoda, tijela za nadzor tržišta trebala bi imati zajednički skup istražnih i provedbenih ovlasti, čime se omogućuje poboljšana suradnja među tijelima za nadzor tržišta i djelotvornije odvracanje gospodarskih subjekata koji svojevrijedno povređuje zakonodavstvo Unije o usklađivanju. Te bi ovlasti trebale biti dovoljno velike kako bi se suzbili izazovi u provedbi zakonodavstva Unije o usklađivanju, zajedno s izazovima e-trgovine i digitalnog okruženja te kako bi se spriječilo da gospodarski subjekti iskorištavaju praznine u sustavu provedbe premještanjem u države članice u kojima tijela za nadzor tržišta nisu opremljena za borbu protiv nezakonitih praksi. Posebno, tim bi se ovlastima trebala zajamčiti razmjena informacija i dokaza među nadležnim tijelima kako bi sve države članice mogle jednako provoditi zakone.

- (35) Ovom Uredbom ne bi trebalo dovoditi u pitanje slobodu država članica da odaberu sustav provedbe koji smatraju prikladnim. Države članice trebale bi imati slobodu odabrati mogu li njihova tijela za nadzor tržišta izravno provoditi istrage i aktivnosti provedbe, obraćanjem drugim javnim tijelima ili ih prijaviti nadležnim sudovima.
- (36) Tijela za nadzor tržišta trebala bi imati mogućnost otvaranja istraga na vlastitu inicijativu ako doznaju da je na tržište stavljen nesukladan proizvod.
- (37) Tijela za nadzor tržišta trebala bi imati pristup svim potrebnim dokazima, podacima i informacijama u vezi s predmetom istrage kako bi utvrdila je li povrijeđeno primjenjivo zakonodavstvo Unije o usklađivanju, a posebno kako bi utvrdila odgovorni gospodarski subjekt, neovisno o tome tko posjeduje dokaze, podatke ili informacije o kojima je riječ te neovisno o tome gdje se oni nalaze i u kojem se obliku čuvaju. Tijela za nadzor tržišta trebala bi moći zatražiti od gospodarskih subjekata, uključujući one u digitalnom lancu vrijednosti, da pruže sve potrebne dokaze, podatke i informacije.
- (38) Tijela za nadzor tržišta trebala bi moći provoditi potrebne inspekcije na terenu i trebala bi imati ovlasti ulaska u sve poslovne prostore, zemljišta ili prijevozna sredstva koje gospodarski subjekt upotrebljava u svrhe povezane sa svojom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću.

- (39) Tijela za nadzor tržišta trebala bi moći zatražiti od bilo kojeg predstavnika ili relevantnog člana osoblja dotičnog gospodarskog subjekta da objasni ili navede činjenice, informacije ili dokumente koji se odnose na predmet terenske inspekcije i zabilježiti odgovore tog predstavnika ili relevantnog člana osoblja.
- (40) Tijela za nadzor tržišta trebala bi moći provjeriti sukladnost proizvoda koje treba staviti na raspolaganje na tržištu sa zakonodavstvom Unije o usklađivanju te pribaviti dokaze o nesukladnosti. Trebala bi, stoga, imati ovlasti za pribavljanje proizvoda, kao i za tajne kupnje ako dokaze nije moguće pribaviti drugim sredstvima.
- (41) Tijela za nadzor tržišta trebala bi moći, posebno u digitalnom okruženju, brzo i djelotvorno ukloniti nesukladnost, posebno ako gospodarski subjekt koji prodaje proizvod sakrije svoj identitet ili se preseli unutar Unije ili u treću zemlju kako bi izbjegao provedbu. U slučajevima kada postoji rizik od ozbiljne i nepopravljive štete za krajnje korisnike zbog nesukladnosti tijela za nadzor tržišta trebala bi moći poduzeti mjere, ako su propisno opravdane i razmjerne i ako nisu dostupni drugi načini sprečavanja ili ublažavanja takve štete, uključujući, gdje je to potrebno, zahtijevanje uklanjanja sadržaja s internetskog sučelja ili prikazivanje upozorenja. Ako se ne udovolji takvom zahtjevu, relevantno bi tijelo trebalo biti ovlašteno od pružatelja usluga informacijskog društva zahtijevati ograničenje pristupa internetskom sučelju. Te bi mjere trebalo poduzeti u skladu s načelima utvrđenima u Direktivi 2000/31/EZ.

- (42) Provedba ove Uredbe i izvršavanje ovlasti prilikom njene primjene trebali bi biti usklađeni i s drugim pravom Unije i nacionalnim pravom, primjerice Direktivom 2000/31/EZ, među ostalim i s primjenjivim postupovnim jamstvima i načelima temeljnih prava. Ta provedba i to izvršavanje ovlasti trebali bi isto tako biti razmjerni i adekvatni u odnosu na prirodu i ukupnu stvarnu ili moguću štetu nastalu zbog povrede. Nadležna tijela trebala bi uzeti u obzir sve činjenice i okolnosti slučaja te bi trebala odabrati najprimjerenije mjere koje su ključne za rješavanje povrede obuhvaćene ovom Uredbom. Te bi mjere trebale biti razmjerne, učinkovite i odvraćajuće. Države članice trebale bi moći i dalje slobodno utvrđivati uvjete i ograničenja za izvršavanje ovlasti radi obavljanja dužnosti iz nacionalnog prava. Ako je, primjerice, u skladu s nacionalnim pravom za ulazak u prostorije fizičkih osoba i pravnih osoba potrebno prethodno odobrenje pravosudnoga tijela dotične države članice, tada bi se ovlast za ulazak u takve prostorije trebala izvršavati tek nakon što se pribavi takvo prethodno odobrenje.

- (43) Tijela za nadzor tržišta postupaju u interesu gospodarskih subjekata, krajnjih korisnika i javnosti kako bi osigurala da se javni interesi obuhvaćeni relevantnim zakonodavstvom Unije o usklađivanju u području proizvoda dosljedno čuvaju i štite primjerenim provedbenim mjerama te da se usklađenost s tim zakonodavstvom osigurava primjerenim provjerama u cijelom opskrbnom lancu, uzimajući u obzir činjenicu da samo administrativne provjere u mnogim slučajevima ne mogu zamijeniti fizičke i laboratorijske provjere kako bi se provjerila usklađenost proizvoda s relevantnim zakonodavstvom Unije o usklađivanju. Stoga bi tijela za nadzor tržišta trebala osigurati visoku razinu transparentnosti pri provođenju svojih aktivnosti i široj javnosti na raspolaganje staviti na raspolaganje sve informacije koje smatraju važnima za zaštitu interesa krajnjih korisnika u Uniji.
- (44) Ovom Uredbom ne bi trebalo dovoditi u pitanje rad RAPEX-a u skladu s Direktivom 2001/95/EZ.

- (45) Ovom Uredbom ne bi trebalo dovoditi u pitanje postupak zaštitne klauzule predviđen sektorskim zakonodavstvom Unije o usklađivanju, u skladu s člankom 114. stavkom 10. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Kako bi se osigurala jednaka razina zaštite diljem Unije, države se članice ovlašćuje da poduzimaju mjere u pogledu proizvoda koji predstavljaju rizik za zdravlje i sigurnost ili drugih aspekata zaštite javnog interesa. Također ih se obvezuje da o takvim mjerama obavješćuju druge države članice i Komisiju, što bi Komisiji omogućilo da zauzme stav o tome da li su nacionalne mjere kojima se ograničava slobodno kretanje proizvoda radi osiguranja funkcioniranja unutarnjeg tržišta opravdane.
- (46) Pri razmjeni informacija među tijelima za nadzor tržišta te upotrebi dokaza i rezultata istraga trebalo bi se poštovati načelo povjerljivosti. Informacijama bi trebalo rukovati u skladu s primjenjivim nacionalnim zakonodavstvom kako bi se osigurao integritet istraga te kako se ne bi doveo u pitanje ugled gospodarskog subjekta.

- (47) Ako je u svrhu ove Uredbe nužno obrađivati osobne podatke, to bi trebalo provoditi u skladu sa zakonodavstvom Unije o zaštiti osobnih podataka. Bilo kakva obrada osobnih podataka u skladu s ovom Uredbom podliježe Uredbi (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća¹ i Uredbi (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća², kako je primjenjivo.
- (48) Kako bi se osigurale učinkovitost i dosljednost ispitivanja diljem Unije u okviru nadzora tržišta u pogledu određenih proizvoda ili određene kategorije ili skupine proizvoda ili konkretnih rizika povezanih s kategorijom ili skupinom proizvoda, Komisija bi mogla odrediti vlastite objekte za ispitivanje ili javnim objektima za ispitivanje određene države članice dati status objekata Unije za ispitivanje. Svi objekti Unije za ispitivanje trebali bi biti akreditirani su u skladu sa zahtjevima Uredbe (EZ) br. 765/2008. Kako bi se izbjegli sukobi interesa, objekti Unije za ispitivanje trebali bi pružati usluge samo tijelima za nadzor tržišta, Komisiji, Mreži Unije za sukladnost proizvoda (Mreža) i drugoj vladi ili međuvladinim subjektima.

¹ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

² Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

- (49) Države članice trebale bi osigurati dostupnost primjerenih financijskih resursa radi zapošljavanja odgovarajućeg osoblja i nabave primjerene opreme za tijela za nadzor tržišta. Djelotvoran nadzor tržišta zahtijeva mnogo resursa, pa je potrebno osigurati stabilnu opskrbu resursima u bilo kojem trenutku i u skladu s potrebama. Države članice trebale bi imati mogućnost dopunjavanja javnog financiranja traženjem od relevantnih gospodarskih subjekata povrata troškova nastalih provedbom nadzora tržišta u pogledu proizvoda za koje je utvrđeno da su nesukladni.
- (50) Trebalo bi uspostaviti mehanizme uzajamne pomoći s obzirom na to da je za tržište robe u Uniji nužna učinkovita suradnja među tijelima za nadzor tržišta država članica. Tijela bi trebala postupati u dobroj vjeri i, kao opće načelo, prihvaćati zahtjeve za uzajamnu pomoć, posebno one koji se odnose na pristup EU izjavama o sukladnosti, izjavama o svojstvima i tehničkoj dokumentaciji.
- (51) Primjereno je da države članice odrede tijela odgovorna za primjenu zakonodavstva o carini i bilo koja druga tijela koja su prema nacionalnom zakonodavstvu dužna kontrolirati proizvode koji ulaze na tržište Unije.

- (52) Djelotvoran način na koji se može osigurati da se nesigurni ili nesukladni proizvodi ne stave na tržište Unije jest otkrivanje takvih proizvoda prije njihova puštanja u slobodni promet. Tijela zadužena za kontrolu proizvoda koji ulaze na tržište Unije imaju cjelovit pregled nad trgovinskim tokovima preko vanjskih granica Unije i stoga bi se od njih trebalo tražiti da provode primjerene kontrole u skladu s procjenom rizika kako bi pridonosila sigurnosti tržišta, čime bi se osigurao visok stupanj zaštite javnog interesa. Države članice su te koje trebaju imenovati posebna tijela koja bi bila odgovorna za odgovarajući dokumentacijski pregled te po potrebi fizičke ili laboratorijske provjere proizvoda prije puštanja tih proizvoda u slobodan promet. Ujednačena provedba zakonodavstva Unije o usklađivanju u području proizvoda može se ostvariti samo sustavnom suradnjom i razmjenom informacija među tijelima za nadzor tržišta i drugim tijelima koja su imenovana kao tijela zadužena za kontrolu proizvoda koji ulaze na tržište Unije. Ta tijela trebala bi dovoljno unaprijed primiti sve potrebne informacije od tijela za nadzor tržišta u pogledu nesukladnih proizvoda ili informacije o gospodarskim subjektima za koje je utvrđen veći rizik od nesukladnosti. Tijela zadužena za kontrolu proizvoda koji ulaze na carinsko područje Unije bi pak trebala pravodobno obavijestiti tijela za nadzor tržišta o puštanju proizvoda u slobodni promet i o rezultatima kontrole ako su te informacije relevantne za provedbu zakonodavstva Unije o usklađivanju u području proizvoda. Nadalje, ako Komisija postane svjesna ozbiljnog rizika koji predstavlja uvezen proizvod, trebala bi obavijestiti države članice o tom riziku kako bi osigurala koordinirane i djelotvornije kontrole sukladnosti i provedbe na prvim točkama ulaska u Uniju.

- (53) Uvoznike bi trebalo podsjetiti na to da je člancima 220., 254., 255., 256. i 258. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹ predviđeno da se proizvodi koji ulaze na tržište Unije i zahtijevaju daljnju obradu kako bi bili u skladu s primjenjivim zakonodavstvom Unije o usklađivanju, podliježu odgovarajućem carinskom postupku kojim se uvozniku dopušta takva obrada. Općenito, puštanje u slobodni promet ne bi se trebalo smatrati dokazom usklađenosti s pravom Unije jer ono nužno ne uključuje sveobuhvatnu provjeru sukladnosti.
- (54) Kako bi se omogućilo okružje jedinstvenog sučelja EU-a za carinu te stoga optimizirao i rasteretio prijenos podataka između carinskih tijela i tijela za nadzor tržišta, potrebno je uspostaviti elektronička sučelja kojima se omogućuje automatski prijenos podataka. Carinska tijela i tijela za nadzor tržišta trebala bi doprinijeti određivanju podataka koji će se prenositi. Potrebno je ograničiti dodatna opterećenja za carinska tijela, a sučelja bi trebala biti visoko automatizirana i jednostavna za upotrebu.

¹ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).

- (55) Nužno je uspostaviti Mrežu unutar Komisije čiji je cilj strukturirana koordinacija i suradnja između tijela za provedbu država članica i Komisije te organizacija praksi nadzora tržišta unutar Unije, i olakšavanje državama članicama uvođenja zajedničkih aktivnosti provedbe kao što su zajedničke istrage. Tom strukturom za administrativnu potporu trebalo bi omogućiti objedinjavanje resursa i održavati komunikacijski i informacijski sustav između država članica i Komisije, čime će se pridonijeti jačanju provedbe zakonodavstva Unije o usklađivanju u području proizvoda i odvrćanju od povreda. Uključenost administrativnih skupina za koordinaciju (skupine za ADCO) u rad Mreže ne bi trebala isključiti uključenost drugih sličnih skupina koje sudjeluju u administrativnoj suradnji. Komisija bi trebala osigurati potrebnu administrativnu i financijsku potporu Mreži.
- (56) Trebala bi postojati djelotvorna, brza i točna razmjena informacija između država članica i Komisije. Nekoliko postojećih alata, kao što su informacijski i komunikacijski sustav za nadzor tržišta (ICSMS) i RAPEX, omogućuje koordinaciju među tijelima za nadzor tržišta u Uniji. Ti bi se alati, zajedno sa sučeljem koje omogućuje prijenos podataka iz ICSMS-a u RAPEX trebali održavati i dalje razvijati kako bi se iskoristio njihov puni potencijal i povećala razina suradnje i razmjene informacija između država članica i Komisije.

- (57) U tom bi kontekstu ICSMS trebalo nadograditi u svrhu prikupljanja informacija povezanih s provedbom zakonodavstva Unije o usklađivanju u području proizvoda, a mogućnost pristupa trebalo bi dati Komisiji, jedinstvenim uredima za vezu i carinskim tijelima te tijelima za nadzor tržišta. Nadalje, trebalo bi razviti elektroničko sučelje kako bi se omogućila djelotvorna razmjena informacija među nacionalnim sustavima carina i tijelima za nadzor tržišta. Kada je riječ o zahtjevima za uzajamnu pomoć, jedinstveni uredi za vezu trebali bi dati svu potporu potrebnu za suradnju između nadležnih tijela. Stoga bi ICSMS trebao imati funkcije kojima se omogućuje slanje automatskog upozorenja jedinstvenim uredima za vezu u slučajevima kada nisu ispoštovani vremenski rokovi. Kada se sektorskim zakonodavstvom već predviđaju elektronički sustavi za suradnju i razmjenu podataka, kao što je na primjer slučaj s EUDAMED-om za medicinske proizvode, onda bi se ti sustavi po potrebi trebali koristiti.
- (58) ICSMS bi se općenito trebao koristiti za razmjenu informacija koje se smatraju korisnima za ostala tijela za nadzor tržišta. To može uključivati provjere provedene u kontekstu projekata nadzora nad tržištem, ne uzimajući u obzir rezultate testova. Kada je riječ o podacima koji se unose u ICSMS, trebala bi se postići ravnoteža između postavljanja prevelikog opterećenja, pri kojem bi naponi za unošenje podataka bili veći od provođenja stvarnih provjera, i dovoljne sveobuhvatnosti kako bi se njima pružila potpora tijelima radi ostvarivanja veće učinkovitosti i djelotvornosti. Stoga bi podatci koji se unose u ICSMS također trebali obuhvaćati jednostavnije provjere, a ne samo laboratorijska ispitivanja. Međutim, nema potrebe za uvođenjem kratkih vizualnih provjera. Kao smjernica, u ICSMS unose se i provjere koje se pojedinačno dokumentiraju.

- (59) Države članice potiču se da kao alternativu nacionalnim sustavima upotrebljavaju ICSMS za interakciju između carinskih tijela i tijela za nadzor tržišta. To ne bi trebalo zamijeniti Sustav Zajednice za upravljanje rizikom (CRMS) koji primjenjuju carinska tijela. Ta bi dva sustava mogla istodobno funkcionirati jer ispunjavaju različite, komplementarne uloge, pri čemu bi sustav ICSMS olakšavao komunikaciju između carinskih tijela i tijela za nadzor tržišta kako bi se omogućila neometana obrada carinskih deklaracija u području primjene okvira za sigurnost i sukladnost proizvoda, dok bi CRMS služio za carinsko upravljanje zajedničkim rizicima i njihovu kontrolu.
- (60) Ozlijede koje su uzrokovali nesukladni proizvodi važne su informacije za tijela za nadzor tržišta. U okviru ICSMS-a bi stoga trebalo osigurati povezana polja za podatke tako da tijela za nadzor tržišta mogu unositi lako dostupna izvješća koja su nastala tijekom njihovih istraga, čime će se olakšati kasnije statističke evaluacije.
- (61) Komisija bi u okviru sporazuma sklopljenih između Unije i trećih zemalja ili međunarodnih organizacija trebala moći s regulatornim tijelima trećih zemalja ili međunarodnim organizacijama razmjenjivati informacije povezane s nadzorom tržišta kako bi se osigurala sukladnost proizvoda prije izvoza na tržište Unije.

- (62) Kako bi se postigao visok stupanj usklađenosti s primjenjivim zakonodavstvom Unije o usklađivanju u području proizvoda i istodobno osigurala učinkovita raspodjela resursa i troškovno učinkovita kontrola proizvoda koji ulaze na tržište Unije, Komisija bi trebala moći odobriti posebne sustave kontrole prije izvoza. Proizvodi koji su obuhvaćeni takvim odobrenim sustavima mogu, kao dio procjene rizika koju provode tijela nadležna za kontrolu proizvoda koji ulaze na tržište Unije, imati koristi od više razine pouzdanosti nego usporedivi proizvodi koji nisu bili podvrgnuti kontroli prije izvoza.
- (63) Komisija bi trebala provesti evaluaciju ove Uredbe u svjetlu ciljeva koji se njome žele postići te uzimajući u obzir nova tehnološka, gospodarska, komercijalna i pravna postignuća. U skladu s točkom 22. Međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.¹, evaluacija bi se trebala temeljiti na načelima učinkovitosti, djelotvornosti, važnosti, usklađenosti i dodane vrijednosti te bi trebala poslužiti kao temelj za procjene učinka mogućih daljnjih djelovanja, posebno u pogledu područja primjene ove Uredbe, primjene i provođenja odredbi povezanih sa zadaćama gospodarskih subjekata koji stavljaju proizvode na tržište te sustava za kontrolu proizvoda prije izvoza.
- (64) Financijske interese Unije trebalo bi zaštititi proporcionalnim mjerama tijekom cjelokupnog ciklusa rashoda, uključujući sprečavanje, otkrivanje i ispitivanje nepravilnosti, povrat izgubljenih, pogrešno plaćenih ili nepravilno upotrijebljenih sredstava te, prema potrebi, administrativne i financijske sankcije.

¹ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

- (65) Različitost sankcija diljem Unije jedan je od glavnih razloga za nedovoljno odvracanje i neravnomjernu zaštitu. Pravila o uspostavi sankcija, uključujući novčane kazne, u nacionalnoj su nadležnosti te bi ih, stoga, trebalo utvrditi nacionalnim zakonodavstvom.
- (66) Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti u vezi s: određivanjem ujednačenih uvjeta za provjere, kriterija za određivanje učestalosti provjera i količine uzoraka za provjeru u pogledu određenih proizvoda ili kategorije proizvoda, u slučajevima u kojima se stalno otkrivaju posebni rizici ili ozbiljne povrede zakonodavstva Unije o usklađivanju; određivanjem postupaka za određivanja objekata Unije za ispitivanje; utvrđivanjem referentnih vrijednosti i metoda za provjere na temelju zajedničkih analiza rizika na razini Unije; određivanjem pojedinosti statističkih podataka o kontrolama koje provode imenovana tijela nad proizvodima koji podliježu pravu Unije; određivanjem pojedinosti provedbe dogovora o informacijskom i komunikacijskom sustavu i određivanjem podataka iz obavijesti carinskih tijela u vezi s puštanjem proizvoda u slobodni promet; te odobravanjem određenih sustava za kontrolu proizvoda prije izvoza i povlačenjem takvih odobrenja. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹.

¹ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (67) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, to jest poboljšanje funkcioniranja unutarnjeg tržišta jačanjem nadzora tržišta u pogledu proizvoda obuhvaćenih zakonodavstvom Unije o usklađivanju, ne mogu dostatno ostvariti države članice zbog potrebe za visokom razinom suradnje, interakcijom i dosljednim djelovanjem svih nadležnih tijela u svim državama članicama, nego se zbog njegova opsega i učinka on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je predviđeno u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (68) Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i načela koja su posebno priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima i koja su prisutna u ustavnim tradicijama država članica. Stoga bi se ova Uredba trebala tumačiti i primjenjivati u skladu s tim pravima i načelima, među ostalim onima koji se odnose na slobodu i pluralizam medija. Uredbom se posebno nastoje osigurati puno poštovanje zaštite potrošača, sloboda poduzetništva, sloboda izražavanja i informiranja, pravo na vlasništvo i zaštita osobnih podataka,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Poglavlje I.

Opće odredbe

Članak 1.

Predmet

1. Cilj je ove Uredbe poboljšati funkcioniranje unutarnjeg tržišta jačanjem nadzora tržišta nad proizvodima obuhvaćenima zakonodavstvom Unije o usklađivanju iz članka 2. kako bi se osiguralo da su na tržištu Unije stavljeni na raspolaganje samo sukladni proizvodi koji ispunjavaju zahtjeve koji osiguravaju visoku razinu zaštite javnih interesa, kao što su zaštita zdravlja i sigurnost općenito, zaštita zdravlja i sigurnost na radnome mjestu, zaštita potrošača, zaštita okoliša i javna sigurnost i svi drugi javni interesi koji se štite tim zakonodavstvom.
2. Ovom se Uredbom također utvrđuju pravila i postupci za gospodarske subjekte u pogledu proizvoda koji podliježu određenom zakonodavstvu Unije o usklađivanju te uspostavlja okvir za suradnju s gospodarskim subjektima.
3. Ovom se Uredbom ujedno pruža okvir za kontrolu proizvoda koji ulaze na tržište Unije.

Članak 2.
Područje primjene

1. Ova Uredba primjenjuje se na proizvode koji podliježu zakonodavstvu Unije o usklađivanju koje je navedeno u Prilogu I. („zakonodavstvo Unije o usklađivanju”), samo ako u zakonodavstvu Unije o usklađivanju nema specifičnih odredbi s istim ciljem kojima se detaljnije uređuju posebni aspekti nadzora tržišta i provedbe.
2. Članci od 25. do 28. primjenjuju se na proizvode obuhvaćene pravom Unije, samo ako nema posebnih odredbi u pravu Unije koje se odnose na organizaciju kontrola proizvoda koji ulaze na tržište Unije.
3. Primjena ove Uredbe ne sprečava tijela za nadzor tržišta da poduzmu specifičnije mjere kako je predviđeno u Direktivi 2001/95/EZ.
4. Ovom se Uredbom ne dovode u pitanje članci od 12. do 15. Direktive 2000/31/EZ.

Članak 3.
Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „stavljanje na raspolaganje na tržištu” znači svaka isporuka proizvoda za distribuciju, potrošnju ili upotrebu na tržištu Unije u okviru trgovačke djelatnosti s plaćanjem ili bez plaćanja;
2. „stavljanje na tržište” znači prvo stavljanje proizvoda na raspolaganje na tržištu Unije;
3. „nadzor tržišta” znači aktivnosti koje provode i mjere koje poduzimaju tijela za nadzor tržišta kako bi osigurala da su proizvodi sukladni sa zahtjevima utvrđenima primjenjivim zakonodavstvom Unije o usklađivanju te kako bi osigurala zaštitu javnog interesa obuhvaćenog tim zakonodavstvom;
4. „tijelo za nadzor tržišta” znači tijelo koje odredi država članica prema članku 10. kao tijelo odgovorno za provedbu nadzora tržišta na području te države članice;
5. „tijelo podnositelj zahtjeva” znači tijelo za nadzor tržišta koje uputi zahtjev za uzajamnu pomoć;

6. „tijelo primatelj zahtjeva” znači tijelo za nadzor tržišta koje primi zahtjev za uzajamnu pomoć;
7. „nesukladnost” znači nepridržavanje bilo kojeg od zahtjeva prema zakonodavstvu Unije o usklađivanju ili prema ovoj Uredbi;
8. „proizvođač” znači svaka fizička ili pravna osoba koja proizvodi proizvod ili za koju se proizvod projektira ili proizvodi, i koja taj proizvod stavlja na tržište pod svojim imenom ili trgovačkim znakom;
9. „uvoznik” znači svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji koja na tržište Unije stavlja proizvod iz treće zemlje;
10. „distributer” znači svaka fizička ili pravna osoba u opskrbnom lancu koja nije proizvođač ni uvoznik i koja stavlja proizvod na raspolaganje na tržištu;
11. „pružatelj usluge provođenja narudžbi” znači svaka fizička ili pravna osoba koja u okviru trgovačke djelatnosti nudi najmanje dvije od sljedećih usluga: skladištenje, pakiranje, adresiranje i slanje, a da nema u svom vlasništvu te proizvode, isključujući poštanske usluge iz članka 2. točke 1. Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹, usluge dostave paketa kako su definirane u članku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2018/644 Europskog parlamenta i Vijeća², te sve druge poštanske usluge ili usluge teretnog prijevoza.

¹ Direktiva 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga (SL L 15, 21.1.1998., str. 14.).

² Uredba (EU) 2018/644 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. travnja 2018. o uslugama prekogranične dostave paketa (SL L 112, 2.5.2018., str. 19.).

12. „ovlašteni zastupnik” znači svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji koju je proizvođač pisanim putem ovlastio da djeluje u njegovo ime u odnosu na posebne zadaće s obzirom na obveze proizvođača u skladu s relevantnim zakonodavstvom Unije o usklađivanju ili u skladu sa zahtjevima ove Uredbe;
13. „gospodarski subjekt” znači proizvođač, ovlašteni zastupnik, uvoznik, distributer, pružatelj usluge provođenja narudžbi ili bilo koja druga fizička ili pravna osoba koja podliježe obvezama povezanim s proizvodnjom proizvoda, njihovim stavljanjem na raspolaganje na tržištu ili puštanjem u rad u skladu s relevantnim zakonodavstvom Unije o usklađivanju;
14. „pružatelj usluga informacijskog društva” znači pružatelj usluge kako je definirana u članku 1. stavku 1. točki (b) Direktive (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća¹;
15. „internetsko sučelje” znači svi računalni programi, uključujući internetske stranice ili njihov dio ili aplikaciju, kojima upravlja gospodarski subjekt ili kojima se upravlja u njegovo ime, i koji služe kako bi se krajnjim korisnicima dao pristup proizvodima gospodarskog subjekta;

¹ Direktiva (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (SL L 241, 17.9.2015., str. 1.).

16. „korektivna mjera” znači bilo koja mjera koju poduzme gospodarski subjekt kako bi uklonio nesukladnost, u slučaju da to zatraži tijelo za nadzor tržišta ili na vlastitu inicijativu;
17. „dobrovoljna mjera” znači korektivna mjera koju nije zatražilo tijelo za nadzor tržišta;
18. „rizik” znači kombinacija vjerojatnosti pojave opasnosti koja može dovesti do štete, i stupnja ozbiljnosti te štete;
19. „proizvod koji predstavlja rizik” znači proizvod s potencijalnim nepovoljnim učinkom na zdravlje i sigurnost ljudi općenito, zdravlje i sigurnost na radnom mjestu, zaštitu potrošača, okoliš, javnu sigurnost i druge javne interese zaštićene primjenjivim zakonodavstvom Unije o usklađivanju u razmjeru koji nadilazi onaj koji se smatra razumnim i prihvatljivim u odnosu na njegovu namjenu ili u uobičajenim i razumno predvidljivim uvjetima upotrebe dotičnog proizvoda, uključujući trajanje upotrebe i, po potrebi, njegovo stavljanje u rad te zahtjeve za instalaciju i održavanje;
20. „proizvod koji predstavlja ozbiljan rizik” znači proizvod koji predstavlja rizik u pogledu kojeg se, na temelju procjene rizika i uzimajući u obzir normalnu i predvidivu upotrebu proizvoda, smatra da kombinacija vjerojatnosti pojave opasnosti koja može dovesti do štete i stupnja ozbiljnosti te štete mogu zahtijevati brzu intervenciju tijela za nadzor tržišta, uključujući slučajeve u kojima učinci rizika nisu trenutačni;

21. „krajnji korisnik” znači bilo koja fizička ili pravna osoba koja boravi ili ima poslovni nastan u Uniji i kojoj se proizvod stavi na raspolaganje kao potrošaču, izvan okvira trgovine, poslovanja, zanata ili struke, ili kao stručnom krajnjem korisniku tijekom njegovih industrijskih ili stručnih aktivnosti;
22. „opoziv” znači bilo koja mjera čiji je cilj postići povrat proizvoda koji je već bio stavljen na raspolaganje krajnjem korisniku;
23. „povlačenje” znači bilo koja mjera usmjerena na sprečavanje da proizvod u opskrbnom lancu bude stavljen na raspolaganje na tržištu;
24. „carinska tijela” znači carinska tijela kako su definirana u članku 5. točki 1. Uredbe (EU) br. 952/2013;
25. „puštanje u slobodni promet” znači postupak utvrđen člankom 201. Uredbe (EU) br. 952/2013;
26. „proizvodi koji ulaze na tržište Unije” znači proizvodi iz trećih zemalja koji su namijenjeni za stavljanje na tržište Unije ili za privatnu upotrebu ili potrošnju unutar carinskog područja Unije i podvrgnuti carinskom postupku „puštanja u slobodni promet”.

Poglavlje II.

Zadaće gospodarskih subjekata

Članak 4.

Zadaće gospodarskih subjekata u pogledu proizvoda koji podliježu određenom zakonodavstvu Unije o usklađivanju

1. Ne dovodeći u pitanje obveze utvrđene primjenjivim zakonodavstvom Unije o usklađivanju, proizvod koji podliježe zakonodavstvu iz stavka 5. može se staviti na tržište samo ako postoji gospodarski subjekt s poslovnim nastanom u Uniji koji je odgovoran za zadaće utvrđene u stavku 3. u odnosu na taj proizvod.
2. Za potrebe ovog članka, gospodarski subjekt iz stavka 1. znači bilo koje od sljedećeg:
 - (a) proizvođač s poslovnim nastanom u Uniji;
 - (b) uvoznik, ako proizvođač nema poslovni nastan u Uniji;
 - (c) ovlašteni zastupnik kojeg je proizvođač pisanim putem ovlastio za izvršavanje zadaća određenih u stavku 3. u ime proizvođača;

- (d) pružatelj usluga provođenja narudžbi s poslovnim nastanom u Uniji u pogledu proizvoda kojima on rukuje kada nijedan drugi gospodarski subjekt, kako je navedeno u točkama (a), (b) i (c), nema poslovni nastan u Uniji.

3. Ne dovodeći u pitanje obveze gospodarskih subjekata u okviru primjenjivog zakonodavstva Unije o usklađivanju, gospodarski subjekt iz stavka 1. izvršava sljedeće zadaće:

- (a) ako su zakonodavstvom Unije o usklađivanju koje se primjenjuje na proizvod predviđene EU izjava o sukladnosti ili izjava o svojstvima i tehnička dokumentacija, provjerava jesu li EU izjava o sukladnosti ili izjava o svojstvima i tehnička dokumentacija sastavljene te održava izjavu o sukladnosti ili izjavu o svojstvima na raspolaganju tijela za nadzor tržišta tijekom razdoblja propisanog takvim zakonodavstvom te vodi računa o tome da se tehnička dokumentacija može staviti na raspolaganje tim tijelima na zahtjev;
- (b) na obrazloženi zahtjev tijela za nadzor tržišta dostavlja tom tijelu sve informacije i dokumentaciju potrebne za dokazivanje sukladnosti proizvoda, i to na jeziku koji to tijelo može lako razumjeti;
- (c) kada ima razloga vjerovati da određeni proizvod predstavlja rizik, o tome obavještava tijela za nadzor tržišta;

(d) surađuje s tijelima za nadzor tržišta, među ostalim na obrazloženi zahtjev osiguravajući pritom da se hitna korektivna mjera poduzima radi ispravljanja svakog slučaja nesukladnosti sa zahtjevima iz zakonodavstva Unije o usklađivanju koje se primjenjuje na dotični proizvod ili, ako to nije moguće, radi ublažavanja rizika koji taj proizvod predstavlja, kada to tijela za nadzor tržišta od njega zahtijevaju ili na vlastitu inicijativu kada gospodarski subjekt iz stavka 1. smatra ili ima razloga vjerovati da dotični proizvod predstavlja rizik.

4. Ne dovodeći u pitanje odgovarajuće obveze gospodarskih subjekata u skladu s primjenjivim zakonodavstvom Unije o usklađivanju, ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani trgovački znak i podatci za kontakt, uključujući poštansku adresu, gospodarskog subjekta iz stavka 1. navode se na proizvodu ili njegovoj ambalaži, njegovu paketu ili popratnom dokumentu.

5. Ovaj se članak primjenjuje samo u pogledu proizvoda koji podliježu uredbama (EU) br. 305/2011¹, (EU) 2016/425² i (EU) 2016/426³ Europskog parlamenta i Vijeća i direktivama 2000/14/EZ⁴, 2006/42/EZ⁵, 2009/48/EZ⁶, 2009/125/EZ⁷, 2011/65/EU⁸, 2013/29/EU⁹,

¹ Uredba (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL L 88, 4.4.2011., str. 5.).

² Uredba (EU) 2016/425 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o osobnoj zaštitnoj opremi i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/686/EEZ (SL L 81, 31.3.2016., str. 51.).

³ Uredba (EU) 2016/426 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o aparatima na plinovita goriva i stavljanju izvan snage Direktive 2009/142/EZ (SL L 81, 31.3.2016., str. 99.).

⁴ Direktiva 2000/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. svibnja 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na emisiju buke u okoliš uzrokovane opremom za uporabu na otvorenom (SL L 162, 3.7.2000., str. 1.).

⁵ Direktiva 2006/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o strojevima i o izmjeni Direktive 95/16/EZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 24.).

⁶ Direktiva 2009/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o sigurnosti igračaka (SL L 170, 30.6.2009., str. 1.).

⁷ Direktiva 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju (SL L 285, 31.10.2009., str. 10.).

⁸ Direktiva 2011/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o ograničenju uporabe određenih opasnih tvari u električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 174, 1.7.2011., str. 88.).

⁹ Direktiva 2013/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na stavljanje na raspolaganje pirotehničkih sredstava na tržište (SL L 178, 28.6.2013., str. 27.).

2013/53/EU¹, 2014/29/EU², 2014/30/EU³, 2014/31/EU⁴, 2014/32/EU⁵, 2014/34/EU⁶,
2014/35/EU⁷, 2014/53/EU⁸ i 2014/68/EU⁹ Europskog parlamenta i Vijeća.

-
- ¹ Direktiva 2013/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o rekreacijskim plovilima i osobnim plovilima na vodomlazni pogon i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 94/25/EZ (SL L 354, 28.12.2013., str. 90.).
- ² Direktiva 2014/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na stavljanje na raspolaganje na tržištu jednostavnih tlačnih posuda (SL L 96, 29.3.2014., str. 45.).
- ³ Direktiva 2014/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na elektromagnetsku kompatibilnost (SL L 96, 29.3.2014., str. 79.).
- ⁴ Direktiva 2014/31/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na stavljanje na raspolaganje neautomatskih vaga na tržište (SL L 96, 29.3.2014., str. 107.).
- ⁵ Direktiva 2014/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na stavljanje na raspolaganje mjernih instrumenata na tržištu (SL L 96, 29.3.2014., str. 149.).
- ⁶ Direktiva 2014/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na opremu i zaštitne sustave namijenjene za uporabu u potencijalno eksplozivnim atmosferama (SL L 96, 29.3.2014., str. 309.).
- ⁷ Direktiva 2014/35/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na stavljanje na raspolaganje na tržištu električne opreme namijenjene za uporabu unutar određenih naponskih granica (SL L 96, 29.3.2014., str. 357.).
- ⁸ Direktiva 2014/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica o stavljanju na raspolaganje radijske opreme na tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/5/EZ (SL L 153, 22.5.2014., str. 62.).
- ⁹ Direktiva 2014/68/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica o stavljanju na raspolaganje na tržištu tlačne opreme (SL L 189, 27.6.2014., str. 164.).

Članak 5.
Ovlašteni zastupnik

1. Za potrebe članka 4. stavka 2. točke (c) proizvođač ovlašćuje ovlaštenog zastupnika za obavljanje zadaća navedenih u članku 4. stavku 3., ne dodvodeći u pitanje bilo koje druge zadaće određene u skladu s mjerodavnim zakonodavstvom Unije o usklađivanju.
2. Ovlašteni zastupnik obavlja zadaće pobliže opisane u ovlaštenju. Na zahtjev tijela za nadzor tržišta dostavlja kopiju ovlaštenja na jeziku Unije koji odredi tijelo za nadzor tržišta.
3. Ovlašteni zastupnici raspolažu primjerenim sredstvima kako bi mogli ispunjavati svoje zadaće.

Članak 6.
Prodaja na daljinu

Proizvodi koji se nude na prodaju preko interneta ili drugim sredstvima prodaje na daljinu smatraju se stavljenima na raspolaganje na tržištu ako je ponuda usmjerena na krajnje korisnike u Uniji. Ponuda za prodaju smatra se usmjerenom na krajnje korisnike u Uniji ako relevantni gospodarski subjekt na bilo koji način usmjeri svoje aktivnosti na neku državu članicu.

Članak 7.

Obveza suradnje

1. Gospodarski subjekti surađuju s tijelima za nadzor tržišta u pogledu radnji kojima bi se mogli ukloniti ili ublažiti rizici koje predstavljaju proizvodi koje su ti subjekti stavili na raspolaganje na tržištu.
2. Pružatelji usluga informacijskog društva surađuju s tijelima za nadzor tržišta, na njihov zahtjev i u posebnim slučajevima, kako bi se olakšalo svako djelovanje poduzeto radi uklanjanja ili, ako to nije moguće, ublažavanja rizika koje predstavlja proizvod koji se nudi ili je ponuđen na prodaju na internetu u okviru njihovih usluga.

Poglavlje III.

Pomoć gospodarskim subjektima i suradnja s njima

Članak 8.

Informiranje gospodarskih subjekata

1. Komisija u skladu s Uredbom (EU) 2018/1724 osigurava da portal Vaša Europa korisnicima pruža jednostavan internetski pristup informacijama o zahtjevima i pravima u vezi s proizvodom te obvezama i pravilima koja proizlaze iz zakonodavstva Unije o usklađivanju.

2. Države članice uspostavljaju postupke za pružanje informacija o prenošenju zakonodavstva Unije o usklađivanju koje se primjenjuje na proizvode u nacionalno zakonodavstvo i njegovoj provedbi gospodarskim subjektima, na njihov zahtjev i bez naknade. U tu se svrhu primjenjuje članak 9. stavci 1., 4. i 5. Uredbe (EU) 2019/515.

Članak 9.

Zajedničke aktivnosti za promicanje sukladnosti

1. Tijela za nadzor tržišta mogu se sporazumjeti s drugim relevantnim tijelima ili s organizacijama koje zastupaju gospodarske subjekte ili krajnjim korisnicima o izvršavanju zajedničkih aktivnosti za promicanje sukladnosti, utvrđivanje nesukladnosti, podizanje razine osviještenosti i pružanje smjernica u vezi sa zakonodavstvom Unije o usklađivanju s obzirom na specifične kategorije proizvoda, posebno kategorija proizvoda za koje se često utvrdi da predstavljaju ozbiljan rizik, uključujući proizvode koji se nude na prodaju na internetu.
2. Dotično tijelo za nadzor tržišta i strane iz stavka 1. osiguravaju da sporazum o zajedničkim aktivnostima ne dovodi do nepoštenog tržišnog natjecanja među gospodarskim subjektima te ne utječe na objektivnost, neovisnost i nepristranost stranaka.
3. Tijelo za nadzor tržišta može upotrijebiti sve informacije koje su rezultat zajedničkih aktivnosti u okviru istrage u pogledu nesukladnosti koju je provelo.

4. Dotično tijelo za nadzor tržišta sporazum o zajedničkim aktivnostima, te imena uključenih strana, stavlja na raspolaganje javnosti i unosi taj sporazum u informacijski i komunikacijski sustav naveden u članku 34.. Mreža uspostavljena na temelju članka 29. na zahtjev države članice pomaže u izradi sporazuma o zajedničkim aktivnostima.

Poglavlje IV.

Organizacija, aktivnosti i obveze tijela za nadzor tržišta i jedinstvenog ureda za vezu

Članak 10.

Imenovanje tijela za nadzor tržišta i jedinstvenog ureda za vezu

1. Države članice organiziraju i provode nadzor tržišta kako je predviđeno ovom Uredbom.
2. Za potrebe stavka 1. ovog članka svaka država članica imenuje jedno tijelo ili više tijela za nadzor tržišta na svojem državnom području. Svaka država članica putem informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34. obavještuje Komisiju i druge države članice o svojim tijelima za nadzor tržišta i područjima nadležnosti svakog od tih tijela.

3. Svaka država članica određuje jedinstveni ured za vezu.
4. Jedinstveni ured za vezu odgovoran je barem za zastupanje koordiniranog stajališta tijela za nadzor tržišta i tijela imenovanih u skladu s člankom 25. stavkom 1. te za priopćavanje nacionalnih strategija iz članka 13. Jedinstveni ured za vezu pomaže i u suradnji između tijela za nadzor tržišta u različitim državama članicama kako je utvrđeno u poglavlju VI.
5. Kako bi se osigurala provedba nadzora tržišta nad proizvodima koji su stavljeni na raspolaganje na internetu i izvan njega uz istu učinkovitost za sve distribucijske kanale, države članice osiguravaju da njihova tijela za nadzor tržišta i jedinstveni ured za vezu imaju potrebne resurse, uključujući dostatne proračunske i druge resurse, kao što su dovoljan broj stručnog osoblja, stručnost, postupci i drugi aranžmani za pravilno izvršavanje njihovih dužnosti
6. Ako na državnom području država članica postoji više od jednog tijela za nadzor tržišta, države članice osiguravaju jasno određenje zadaća tih tijela i uspostavljanje prikladnih mehanizama za komunikaciju i koordinaciju kako bi se omogućila njihova bliska suradnja i kako bi svako tijelo moglo djelotvorno obavljati svoje zadaće.

Članak 11.

Aktivnosti tijela za nadzor tržišta

1. Tijela za nadzor tržišta provode svoje aktivnosti kako bi se osiguralo sljedeće:
 - (a) djelotvoran nadzor tržišta nad proizvodima koji su stavljeni na raspolaganje na internetu i izvan njega na njihovu državnom području s obzirom na proizvode koji podliježu zakonodavstvu Unije o usklađivanju;
 - (b) to da će gospodarski subjekti poduzeti primjerene i razmjerne korektivne mjere povezane s usklađenošću s tim zakonodavstvom i ovom Uredbom;
 - (c) poduzimanje primjerenih i razmjernih mjera ako gospodarski subjekt ne poduzme korektivne mjere.
2. Tijela za nadzor tržišta izvršavaju svoje ovlasti i obavljaju svoje dužnosti neovisno, pošteno i nepristrano.

3. Tijela za nadzor tržišta, u okviru svojih aktivnosti navedenih u stavku 1. ovog članka, provode odgovarajuće provjere značajki proizvoda u odgovarajućim razmjerima pregledom dokumentacije i, prema potrebi, fizičkim i laboratorijskim provjerama na temelju odgovarajućih uzoraka, dajući prednost svojim resursima i mjerama kako bi se osigurao učinkovit nadzor tržišta i uzimajući u obzir nacionalnu strategiju nadzora tržišta iz članka 13.

Kada odlučuju o tome koje provjere treba provesti, o koje vrste proizvoda treba provjeriti i u kojoj mjeri, tijela za nadzor tržišta primjenjuju pristup koji se temelji na riziku uzimajući u obzir sljedeće čimbenike:

- (a) moguće opasnosti i nesukladnosti povezane s proizvodom i, ako je primjenjivo, njihovo pojavljivanje na tržištu;
- (b) aktivnosti i operacije pod kontrolom gospodarskog subjekta;
- (c) evidencija gospodarskog subjekta o prethodnoj nesukladnosti;
- (d) ako je primjenjivo, procjene rizika koje provode tijela određena u skladu s člankom 25. stavkom 1.;
- (e) pritužbe potrošača i druge informacije primljene od drugih tijela, gospodarskih subjekata, medija i drugih izvora koji bi mogli upućivati na nesukladnost.

4. Nakon savjetovanja s Mrežom Komisija može donijeti provedbene akte kojima se određuju jedinstveni uvjeti provjera, kriteriji za utvrđivanje učestalosti provjera i količine uzoraka koje treba provjeriti u pogledu pojedinih proizvoda ili kategorija proizvoda, u slučajevima u kojima su kontinuirano utvrđeni konkretni rizici ili ozbiljna kršenja primjenjivog zakonodavstva Unije o usklađivanju, kako bi se zajamčila visoka razina zaštite zdravlja i sigurnosti ili drugih javnih interesa zaštićenih tim zakonodavstvom. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 43. stavka 2.
5. Ako gospodarski subjekti predoče izvješća o ispitivanju ili potvrde o sukladnosti svojih proizvoda sa zakonodavstvom Unije o usklađivanju koje je izdalo tijelo za ocjenjivanje sukladnosti, akreditirano u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008, tijela za nadzor tržišta uzimaju u obzir ta izvješća ili potvrde.
6. Dokazi koje upotrebljava tijelo za nadzor tržišta u jednoj državi članici mogu se upotrebljavati u istragama koje radi provjere sukladnosti proizvoda provodi tijelo za nadzor tržišta u drugoj državi članici bez ikakvih dodatnih službenih zahtjeva.
7. Tijela za nadzor tržišta uspostavljaju sljedeće postupke u vezi s proizvodima koji podliježu zakonodavstvu Unije o usklađivanju:
 - (a) postupke za praćenje pritužbi ili izvješća o pitanjima povezanima s rizicima ili nesukladnosti;

- (b) postupke za provjeru jesu li gospodarski subjekti poduzeli korektivne mjere koje su trebali poduzeti.
8. U cilju osiguravanja komunikacije i koordinacije s odgovarajućim tijelima u drugim državama članicama, tijela za nadzor tržišta aktivno sudjeluju u skupinama za administrativnu suradnju (skupine za ADCO) iz članka 30. stavka 2.
9. Ne dovodeći u pitanje bilo koji zaštitni postupak Unije u skladu s primjenjivim zakonodavstvom Unije o usklađivanju, proizvode koji se na temelju odluke tijela za nadzor tržišta smatraju nesukladnima u jednoj državi članici, tijelo za nadzor tržišta u drugoj državi članici smatra nesukladnima, osim ako je relevantno tijelo za nadzor tržišta u drugoj državi članici na temelju vlastite istrage zaključilo suprotno, uzimajući u obzir povratne informacije gospodarskog subjekta, ako ih je bilo.

Članak 12.

Istorazinsko ocjenjivanje

1. Istorazinsko ocjenjivanje organizira se za tijela za nadzor tržišta koja žele sudjelovati u takvom ocjenjivanju kako bi se ojačala usklađenost aktivnosti nadzora tržišta u vezi s primjenom ove Uredbe.

2. Mreža razvija metodologiju i tekući plan za provedbu istorazinskog ocjenjivanja među sudjelujućim tijelima za nadzor tržišta. Pri utvrđivanju metodologije i tekućeg plana, Mreža uzima u obzir barem broj i veličinu tijela za nadzor tržišta u državama članicama, broj raspoloživog osoblja i druge resurse za provedbu istorazinskog ocjenjivanja te ostale relevantne kriterije.
3. Istorazinskim ocjenjivanjima obuhvaćaju se najbolje prakse koje su razvila neka tijela za nadzor tržišta, a koje mogu biti od koristi drugim tijelima za nadzor tržišta te ostali relevantni aspekti povezani s učinkovitošću aktivnosti nadzora tržišta.
4. Izvješće o ishodu istorazinskih ocjenjivanja priopćava se Mreži.

Članak 13.

Nacionalne strategije nadzora tržišta

1. Svaka država članica sastavlja opću nacionalnu strategiju nadzora tržišta barem svake četiri godine. Svaka država članica sastavlja prvu takvu strategiju do ... [tri godine nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe]. Nacionalnom strategijom promiče se dosljedan, sveobuhvatan i integriran pristup nadzoru tržišta i provedbi zakonodavstva Unije o usklađivanju unutar državnog područja države članice. Pri sastavljanju nacionalne strategije nadzora tržišta razmatraju se svi sektori obuhvaćeni zakonodavstvom Unije o usklađivanju i sve faze lanca opskrbe proizvodima, uključujući uvezene proizvode i digitalne opskrbne lance. Prioriteti utvrđeni u programu rada Mreže također se mogu uzeti u obzir.

2. Nacionalnom strategijom nadzora tržišta obuhvaćeni su barem sljedeći čimbenici, ako se time ne dovode u pitanje aktivnosti nadzora tržišta:
- (a) dostupne informacije o pojavljivanju nesukladnih proizvoda, posebno uzimajući u obzir provjere i kontrole navedene u članku 11. stavku 3. odnosno članku 25. stavku 3. te, prema potrebi, tržišne trendove koji mogu utjecati na stope nesukladnosti za kategorije proizvoda i moguće prijetnje i rizike povezane s tehnologijama u nastajanju;
 - (b) područja koja su države članice utvrdile kao prioritetna za provedbu zakonodavstva Unije o usklađivanju;
 - (c) planirane aktivnosti provedbe za smanjenje nesukladnosti u područjima koja su utvrđena kao prioritetna, uključujući, gdje je relevantno, minimalne razine kontrole predviđene za kategorije proizvoda koji imaju znatne razine nesukladnosti;
 - (d) ocjena suradnje s tijelima za nadzor tržišta u drugim državama članicama, kako je navedeno u članku 11. stavku 8. i poglavlju VI.
3. Države članice obavješćuju Komisiju i druge države članice o svojim strategijama nadzora nacionalnih tržišta putem informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34. Svaka država članica objavljuje sažetak svoje strategije.

Poglavlje V.

Ovlasti i mjere za nadzor tržišta

Članak 14.

Ovlasti tijela za nadzor tržišta

1. Države članice tijelima za nadzor tržišta dodjeljuju ovlasti nadzora tržišta, istrage i provedbe potrebne za primjenu ove Uredbe i zakonodavstva Unije o usklađivanju.
2. Tijela za nadzor tržišta izvršavaju ovlasti utvrđene u ovom članku učinkovito i djelotvorno, u skladu s načelom proporcionalnosti, u mjeri u kojoj se to izvršavanje odnosi na predmet, svrhu mjera, prirodu nesukladnosti i ukupnu stvarnu ili potencijalnu štetu koja nastane kao posljedica slučaja nesukladnosti. Ovlasti dodjeljuju i izvršavaju u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom, uključujući načela Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kao i s načelima nacionalnog prava koja se odnose na slobodu izražavanja te slobodu i pluralizam medija, s primjenjivim postupovnim jamstva i s pravilima Unije o zaštiti podataka, a posebno Uredbu (EU) 2016/679.

3. Kada dodjeljuju ovlasti iz stavka 1., države članice mogu predvidjeti da se ovlast, prema potrebi, može izvršavati na jedan od sljedećih načina:
- (a) mogu je izravno izvršavati tijela za nadzor tržišta na temelju svoje nadležnosti;
 - (b) mogu je izvršavati druga javna tijela u skladu s podjelom ovlasti i institucionalnom i administrativnom organizacijom dotičnih država članica;
 - (c) može se podnijeti zahtjev sudovima nadležnima za donošenje odluke koja je potrebna za odobravanje izvršavanja te ovlasti, uključujući, prema potrebi, i žalbom ako zahtjev za ishodenje potrebne odluke nije bio uspješan.
4. Ovlasti dodijeljene tijelima za nadzor tržišta iz stavka 1. uključuju barem sljedeće:
- (a) ovlast da od gospodarskih subjekata zahtijevaju da dostave relevantne dokumente, tehničke specifikacije, podatke ili informacije o sukladnosti i tehničkim aspektima proizvoda, uključujući pristup ugrađenom softveru u mjeri u kojoj je takav pristup potreban radi procjene sukladnosti proizvoda s primjenjivim zakonodavstvom Unije o usklađivanju, u bilo kojem obliku i bez obzira na medij ili mjesto na kojem su ti dokumenti, tehničke specifikacije, podatci ili informacije pohranjeni, te ovlasti da izrađuju njihove preslike ili da im se one dostavljaju;

- (b) ovlast da od gospodarskih subjekata zahtijevaju da dostave relevantne informacije o lancu opskrbe, o pojedinostima distribucijske mreže, o količinama proizvoda na tržištu i o drugim modelima proizvoda koji imaju iste tehničke karakteristike kao dotični proizvod, ako je to važno za sukladnost s primjenjivim zahtjevima u okviru zakonodavstva Unije o usklađivanju;
- (c) ovlast da od gospodarskih subjekata zahtijevaju da dostave relevantne informacije potrebne za utvrđivanje vlasništva nad internetskim stranicama, ako su te informacije povezane s predmetom istrage;
- (d) ovlast da bez prethodne najave provode inspekcije na terenu i fizičke provjere proizvoda;
- (e) ovlast za ulazak u sve poslovne prostore, zemljišta ili prijevozna sredstva koje dotični gospodarski subjekt upotrebljava u svrhe povezane sa svojom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću radi utvrđivanja nesukladnosti i prikupljanja dokaza;
- (f) ovlast za samoinicijativno pokretanje istraga o tijelima za nadzor tržišta radi utvrđivanja i uklanjanja nesukladnosti;
- (g) ovlast da od gospodarskih subjekata zahtijevaju poduzimanje odgovarajućih mjera radi uklanjanja slučajeva nesukladnosti ili uklanjanja rizika;

- (h) ovlast za poduzimanje odgovarajućih mjera ako gospodarski subjekt ne poduzme odgovarajuće korektivne mjere ili ako nesukladnost ili rizik i dalje postoje, uključujući ovlasti da se zabrani ili ograniči stavljanje na raspolaganje proizvoda na tržištu ili da se proizvod povuče ili opozove s tržišta;
 - (i) ovlast izricanja sankcija u skladu s člankom 41.;
 - (j) ovlast za kupnju uzoraka proizvoda, među ostalim pod tajnim identitetom, kako bi se te uzorke pregledalo i kako bi se nad njima proveo obrnuti inženjering radi utvrđivanja nesukladnosti i prikupljanja dokaza;
 - (k) ako ne postoje druga učinkovita sredstva za uklanjanje ozbiljnog rizika:
 - i. ovlast da zahtijevaju da se s internetskog sučelja ukloni sadržaj koji upućuje na povezane proizvode ili da zahtijevaju da se krajnjim korisnicima prilikom pristupa internetskom sučelju prikaže izričito upozorenje; ili
 - ii. ako se ne zahtjev iz točke i. nije izvršen, ovlast da se od pružatelja usluga informacijskog društva zahtijeva da ograniče pristup internetskom sučelju, među ostalim zahtijevanjem od relevantne treće strane da provede takve mjere.
5. U cilju provođenja istraga, tijela za nadzor tržišta kao dokaz mogu upotrebljavati sve informacije, dokumente, nalaze, izjave ili obavještajne podatke, bez obzira na njihov oblik i medij na kojemu su pohranjeni.

Članak 15.

Povrat troškova tijela za nadzor tržišta

1. Države članice mogu ovlastiti svoja tijela za nadzor tržišta da od relevantnog gospodarskog subjekta zatraže povrat ukupnih troškova svojih aktivnosti povezanih sa slučajevima nesukladnosti.
2. Troškovi iz stavka 1. ovog članka mogu uključivati troškove provođenja ispitivanja, troškove poduzimanja mjera u skladu s člankom 28. stavcima 1. i 2., troškove pohranjivanja i troškove aktivnosti povezanih s proizvodima za koje se utvrdi da su nesukladni i koji podliježu korektivnim mjerama prije njihova puštanja u slobodni promet ili stavljanja na tržište.

Članak 16.

Mjere nadzora tržišta

1. Tijela za nadzor tržišta poduzimaju odgovarajuće mjere ako za proizvod, koji podliježe zakonodavstvu Unije o usklađivanju, kada se koristi u skladu sa svojom predviđenom namjenom ili pod uvjetima koji se mogu razumno predvidjeti te kada se pravilno ugradi i održava, vrijedi sljedeće:
 - (a) mogao bi ugroziti zdravlje ili sigurnost korisnika; ili

- (b) nije u skladu s primjenjivim zakonodavstvom Unije o usklađivanju.
2. Ako tijela za nadzor tržišta dođu do nalaza iz stavka 1. točke (a) ili (b), bez odgode zahtijevaju da relevantni gospodarski subjekt poduzme odgovarajuće i razmjerne korektivne mjere radi uklanjanja nesukladnosti ili uklanjanja rizika u roku koji ta tijela utvrde.
3. Za potrebe stavka 2. korektivne mjere koje gospodarski subjekt mora poduzeti mogu, među ostalim, uključivati:
- (a) usklađivanje proizvoda, uključujući ispravljanje formalne nesukladnosti kako je definirano primjenjivim zakonodavstvom Unije o usklađivanju, ili osiguravanje da proizvod više ne predstavlja rizik;
 - (b) sprečavanje stavljanja proizvoda na raspolaganje na tržištu;
 - (c) trenutno povlačenje ili opoziv proizvoda s tržišta i upozoravanje javnosti na rizik koji predstavlja;
 - (d) uništavanje proizvoda ili onemogućavanje njegove upotrebe na bilo koji drugi način;
 - (e) stavljanje na proizvod prikladnih, jasno formuliranih i lako razumljivih upozorenja o rizicima koje može predstavljati, na jeziku ili jezicima koje odredi država članica u kojoj je proizvod stavljen na raspolaganje na tržištu;

- (f) utvrđivanje preduvjeta za stavljanje dotičnog proizvoda na raspolaganje na tržištu;
 - (g) trenutačno upozoravanje krajnjih korisnika na rizik u odgovarajućem obliku, među ostalim objavljivanjem posebnih upozorenja na jeziku ili jezicima koje odredi država članica u kojoj je proizvod stavljen na raspolaganje na tržištu.
4. Korektivne mjere iz stavka 3. točaka (e), (f) i (g) mogu se zahtijevati samo u slučajevima u kojima bi proizvod mogao predstavljati rizik i to samo pod određenim uvjetima ili samo u odnosu na određene krajnje korisnike.
5. Ako gospodarski subjekt ne poduzme korektivne mjere iz stavka 3., ili ako se nesukladnost ili rizik iz stavka 1. nastavi, tijela za nadzor tržišta osiguravaju da se proizvod povuče ili opozove s tržišta ili da se zabrani ili ograniči stavljanje proizvoda na raspolaganje na tržištu te da se javnost, Komisija i druge države članice o tome obavijeste.
6. Informacije se Komisiji i drugim državama članicama dostavljaju u skladu sa stavkom 5. putem informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34. Za tu dostavu informacija smatra se da ispunjava zahtjeve obavješćivanja u pogledu primjenjivih zaštitnih postupaka iz zakonodavstva Unije o usklađivanju.

7. Ako se nacionalna mjera smatra opravdanom u skladu s primjenjivim zaštitnim postupkom ili ako nijedno tijelo za nadzor tržišta druge države članice nije zaključilo suprotno u skladu s člankom 11. stavkom 9., nadležna tijela za nadzor tržišta u drugim državama članicama poduzimaju potrebne mjere u pogledu nesukladnog proizvoda i unose relevantne informacije u informacijski i komunikacijski sustav iz članka 34.

Članak 17.

Upotreba informacija te čuvanje profesionalne i poslovne tajne

Tijela za nadzor tržišta svoje aktivnosti provode vrlo transparentno i stavljaju na raspolaganje javnosti sve informacije koje smatraju važnima za zaštitu interesa krajnjih korisnika. Tijela za nadzor tržišta poštuju načela povjerljivosti i čuvanja profesionalne i poslovne tajne te štite osobne podatke u skladu s pravom Unije i nacionalnim zakonodavstvom.

Članak 18.

Postupovna prava gospodarskih subjekata

1. U svakoj mjeri ili odluci ili svakom nalogu koji tijela za nadzor tržišta donesu ili poduzmu u skladu sa zakonodavstvom Unije o usklađivanju ili ovom Uredbom navode se točni razlozi na kojima se temelje.

2. O svakoj se takvoj mjeri, odluci ili nalogu bez odlaganja obavješćuje relevantnog gospodarskog subjekta, kojeg se istodobno obavješćuje o pravnim lijekovima koji su mu prema pravu dotične države članice dostupni i o rokovima kojima takvi pravni lijekovi podliježu.
3. Prije donošenja ili poduzimanja mjere, odluke ili naloga iz stavka 1. dotičnom se gospodarskom subjektu daje mogućnost da se izjasni u odgovarajućem razdoblju ne kraćem od deset radnih dana, osim ako to nije moguće zbog hitnosti mjere, odluke ili naloga na temelju zaštite zdravlja ili sigurnosti ili drugih razloga povezanih s javnim interesima obuhvaćenima odgovarajućim zakonodavstvom Unije o usklađivanju.

Budu li mjera, odluka ili nalog provedeni, a da gospodarskom subjektu pritom nije dana mogućnost da se izjasni, to će mu se omogućiti što prije, a tu mjeru, odluku ili nalog tijelo za nadzor tržišta će odmah preispitati.

Članak 19.

Proizvodi koji predstavljaju ozbiljan rizik

1. Tijela za nadzor tržišta osiguravaju da se proizvodi koji predstavljaju ozbiljan rizik povuku ili opozovu s tržišta kada nema drugih učinkovitih sredstava za uklanjanje ozbiljnog rizika, ili da se njihovo stavljanje na raspolaganje na tržištu zabrani. Tijela za nadzor tržišta o tome odmah obavještavaju Komisiju u skladu s člankom 20.
2. Odluka o tome predstavlja li neki proizvod ozbiljan rizik temelji se na odgovarajućoj ocjeni rizika u kojoj se u obzir uzimaju priroda opasnosti i vjerojatnost njezine pojave. Zbog mogućnosti postizanja viših razina sigurnosti i dostupnosti drugih proizvoda koji predstavljaju manji stupanj rizika ne može se smatrati da neki proizvod predstavlja ozbiljan rizik.

Članak 20.

Sustav za brzu razmjenu informacija

1. Ako tijelo za nadzor tržišta poduzme ili namjerava poduzeti mjeru na temelju članka 19. i smatra da razlozi koji su doveli do uvođenja te mjere ili učinci te mjere sežu izvan državnog područja njegove države članice, o toj mjeri odmah obavješćuje Komisiju u skladu sa stavkom 4. ovog članka. Isto tako, tijelo za nadzor tržišta bez odgode obavješćuje Komisiju o izmjeni ili povlačenju svake takve mjere.
2. Ako je proizvod koji predstavlja ozbiljan rizik stavljen na raspolaganje na tržištu, tijela za nadzor tržišta odmah obavješćuju Komisiju o svim dobrovoljnim mjerama koje je poduzeo i o kojima je gospodarski subjekt obavijestio tijelo za nadzor tržišta.
3. Informacije dostavljene u skladu sa stavcima 1. i 2. uključuju sve raspoložive pojedinosti, posebno podatke potrebne za identifikaciju proizvoda, podrijetlo i opskrbeni lanac proizvoda, rizik povezan s proizvodom, prirodu i trajanje poduzete nacionalne mjere te svih dobrovoljnih mjera koje poduzimaju gospodarski subjekti.

4. Za potrebe stavaka 1., 2. i 3. ovog članka, upotrebljava se sustav za brzu razmjenu informacija (RAPEX) iz članka 12. Direktive 2001/95/EZ. Članak 12. stavci 2., 3. i 4. navedene direktive primjenjuju se mutatis mutandis.
5. Komisija osigurava i održava podatkovno sučelje između RAPEX-a i informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34. kako bi se izbjegao dvostruki unos podataka.

Članak 21.

Objekti Unije za ispitivanje

1. Cilj objekata Unije za ispitivanje jest doprinijeti poboljšanju laboratorijskih kapaciteta, kao i osiguranju pouzdanosti i dosljednosti ispitivanja u srhu nadzora tržišta u Uniji.
2. Za potrebe stavka 1. Komisija može odrediti javni objekt za ispitivanje države članice kao objekt za ispitivanje Unije za posebne kategorije proizvoda ili za posebne rizike povezane s određenom kategorijom proizvoda.

Komisija isto tako jedan od svojih vlastitih objekata za ispitivanje može odrediti kao objekt Unije za ispitivanje za posebne kategorije proizvoda ili za posebne rizike povezane s određenom kategorijom proizvoda ili za proizvode za koje kapacitet ispitivanja nedostaje ili je nedovoljan.

3. Objekti Unije za ispitivanje akreditirani su u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008.
4. Određivanje objekata Unije za ispitivanje ne utječe na slobodu tijela za nadzor tržišta, Mreže i Komisije da odaberu objekte za ispitivanje u svrhu provedbe svojih aktivnosti.
5. Objekti Unije za ispitivanje svoje usluge pružaju samo tijelima za nadzor tržišta, Mreži, Komisiji i drugim vladinim ili međuvladinim subjektima.
6. Objekti Unije za ispitivanje u području svoje nadležnosti izvršavaju sljedeće aktivnosti:
 - (a) ispituju proizvode na zahtjev tijela za nadzor tržišta, Mreže ili Komisije;
 - (b) pružaju neovisne tehničke ili znanstvene savjete na zahtjev Mreže.;
 - (c) razvijaju nove tehnike i metode analize.
7. Za aktivnosti iz stavka 6. ovog članka isplaćuje se naknada, a Unija ih može financirati u skladu s člankom 36. stavkom 2..

8. Objekti Unije za ispitivanje mogu dobiti financiranje Unije u skladu s člankom 36. stavkom 2. kako bi povećali svoj kapacitet ispitivanja ili stvorili nove kapacitete ispitivanja za posebne kategorije proizvoda ili za posebne rizike koji se odnose na kategoriju proizvoda za koje kapacitet ispitivanja nedostaje ili je nedovoljan.
9. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupci za određivanje objekata Unije za ispitivanje. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 43. stavka 2.

Poglavlje VI.

Prekogranična uzajamna pomoć

Članak 22.

Uzajamna pomoć

1. Među tijelima za nadzor tržišta država članica kao i između tijela za nadzor tržišta i Komisije te relevantnih agencija Unije uspostavljaju se učinkovita suradnja i razmjena informacija.

2. Ako tijelo za nadzor tržišta ne može zaključiti svoje istrage zbog nemogućnosti pritupa određenim informacijama, ono može podnijeti obrazloženi zahtjev tijelu za nadzor tržišta druge države članice u kojoj se može izvršiti pristup tim informacijama. U tom slučaju tijelo primatelj zahtjeva bez odgode, a najkasnije u roku od 30 dana, tijelu podnositelju zahtjeva dostavlja sve informacije koje tijelo primatelj zahtjeva smatra važnima za utvrđivanje nesukladnosti proizvoda.
3. Radi prikupljanja traženih informacija tijelo primatelj zahtjeva provodi odgovarajuće istrage ili poduzima druge primjerene mjere. Te se istrage prema potrebi provode u suradnji s drugim tijelima za nadzor tržišta.
4. Tijelo podnositelj zahtjeva i dalje je odgovorno za istragu koju je pokrenulo, osim ako tijelo primatelj zahtjeva pristane preuzeti odgovornost.
5. U opravdanim slučajevima tijelo primatelj zahtjeva može odbiti postupiti u skladu sa zahtjevom za informacije iz stavka 2. ako:
 - (a) tijelo podnositelj zahtjeva nije na zadovoljavajući način dokazalo da su zatražene informacije potrebne kako bi se utvrdila nesukladnost;
 - (b) tijelo primatelj zahtjeva dokaže da bi ispunjavanje zahtjeva u znatnoj mjeri narušilo izvršavanje njegovih vlastitih aktivnosti.

Članak 23.

Zahtjevi za provedbene mjere

1. Ako uklanjanje nesukladnosti proizvoda zahtijeva mjere u području nadležnosti druge države članice i ako te mjere nisu rezultat zahtjeva iz članka 16. stavka 7., tijelo podnositelj zahtjeva može tijelu primatelju zahtjeva u toj drugoj državi članici podnijeti propisno obrazložen zahtjev za donošenje provedbenih mjera.
2. Tijelo primatelj zahtjeva bez odgode poduzima sve primjerene i potrebne provedbene mjere kako bi uklonilo slučaj nesukladnosti upotrebljavajući ovlasti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom i izvršavanjem ovlasti navedenih u članku 14., kao i svih dodatnih ovlasti koje su mu dodijeljene nacionalnim pravom.
3. Tijelo primatelj zahtjeva obavješćuje tijelo podnositelja zahtjeva o mjerama iz stavka 2. koje su poduzete ili se namjeravaju poduzeti.

Tijelo primatelj zahtjeva može odbiti udovoljiti zahtjevu za donošenje provedbenih mjera u bilo kojoj od sljedećih situacija:

- (a) tijelo primatelj zahtjeva zaključilo je da tijelo podnositelj zahtjeva nije pružilo dovoljno informacija;

- (b) tijelo primatelj zahtjeva smatra da je zahtjev protivan zakonodavstvu Unije o usklađivanju;
- (c) tijelo primatelj zahtjeva dokaže da bi ispunjavanje zahtjeva u znatnoj mjeri narušio izvršavanje njegovih vlastitih aktivnosti.

Članak 24.

Postupak za zahtjeve za uzajamnu pomoć

1. Prije podnošenja zahtjeva na temelju članka 22. ili 23., tijelo podnositelj zahtjeva nastoji provesti sve opravdane moguće istrage.
2. Pri podnošenju zahtjeva iz članka 22. i 23., tijelo podnositelj zahtjeva osigurava sve dostupne informacije kako bi tijelu primatelju zahtjeva omogućilo ispunjavanje zahtjeva, uključujući sve potrebne dokaze koje je moguće pribaviti samo u državi članici tijela podnositelja zahtjeva.
3. Zahtjevi iz članka 22. i 23. i sva, s njima povezana, komunikacija podnose se na standardnom elektroničkom obrascu putem informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34..
4. Komunikacija se odvija izravno između uključenih tijela za nadzor tržišta ili putem jedinstvenih ureda za vezu predmetnih država članica.

5. Dotična tijela za nadzor tržišta dogovaraju se o jezicima na kojima se mogu podnijeti zahtjevi iz članaka 22. i 23. i na kojima se može odvijati sva s njima povezana komunikacija.
6. Ako dotična tijela za nadzor tržišta ne mogu postići dogovor o jezicima, zahtjevi iz članaka 22. i 23. šalju se na službenom jeziku države članice tijela podnositelja zahtjeva, a odgovori na te zahtjeve šalju se na službenom jeziku države članice tijela primatelja zahtjeva. U tom slučaju tijelo podnositelj zahtjeva i tijelo primatelj zahtjeva organiziraju prijevod zahtjeva, odgovora ili druge dokumentacije koju prime jedno od drugog.
7. Putem informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34. uključenim jedinstvenim uredima za vezu pružaju se strukturirane informacije o slučajevima uzajamne pomoći. Upotrebom tih informacija jedinstveni uredi za vezu daju svu potporu koja je potrebna za olakšavanje pružanja pomoći.

Poglavlje VII.

Proizvodi koji ulaze na tržište Unije

Članak 25.

Kontrola proizvoda koji ulaze na tržište Unije

1. Države članice određuju carinska tijela, jedno tijelo za nadzor tržišta ili više njih ili bilo koje drugo tijelo na svojem državnom području kao tijelo koje je zaduženo za kontrolu proizvoda koji ulaze na tržište Unije.

Svaka država članica obavještuje Komisiju i ostale države članice o tijelima iz prvog podstavka i o područjima njihove nadležnosti putem informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34.

2. Tijela iz stavka 1. imaju ovlasti i sredstva koji su im potrebni kako bi mogli pravilno obavljati zadaće iz tog stavka.

3. Proizvodi koji podliježu pravu Unije, a koji će se staviti u carinski postupak pod nazivom „puštanje u slobodni promet”, podliježu kontrolama koje provode tijela iz stavka 1. ovog članka. Te kontrole tijela provode na temelju analize rizika u skladu s člancima 46. i 47. Uredbe (EU) br. 952/2013 i, prema potrebi, na temelju pristupa temeljenog na riziku kako je navedeno u članku 11. stavku 3. drugom podstavku ove Uredbe.
4. Informacije povezane s rizikom razmjenjuju se među:
- (a) tijelima iz stavka 1. ovog članka u skladu s člankom 47. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 952/2013; i
 - (b) carinskim tijelima u skladu s člankom 46. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 952/2013.

Kad je riječ o proizvodima koji podliježu pravu Unije, a koji su u privremenom smještaju ili stavljeni u carinski postupak koji nije „puštanje u slobodni promet”, carinska tijela na prvoj točki ulaska koja imaju razloga vjerovati da ti proizvodi nisu u skladu s primjenjivim pravom Unije ili da predstavljaju rizik prenose sve relevantne informacije nadležnom odredišnom carinskom uredu.

5. Ako je utvrđen viši rizik od nesukladnosti, tijela za nadzor tržišta tijelima iz stavka 1. pružaju informacije o kategorijama proizvoda ili identitetima gospodarskih subjekata.
6. Države članice do 31. ožujka svake godine dostavljaju Komisiji detaljne statističke podatke o kontrolama koje su tijekom prethodne kalendarske godine provela tijela određena na temelju stavka 1. u vezi s proizvodima koji podliježu pravu Unije. Statistički podatci obuhvaćaju broj intervencija u području kontrola takvih proizvoda u pogledu sigurnosti i sukladnosti proizvoda.

Komisija do 30. lipnja svake godine sastavlja izvješće koje sadržava informacije koje su dostavile države članice za prethodnu kalendarsku godinu te analizu dostavljenih podataka. Izvješće se objavljuje u informacijskom i komunikacijskom sustavu iz članka 34.

7. Ako Komisija postane svjesna ozbiljnog rizika koji predstavljaju proizvodi koji podliježu pravu Unije, a koji su uvezeni iz treće zemlje, preporučuje dotičnoj državi članici da poduzme odgovarajuće mjere nadzora tržišta.

8. Nakon savjetovanja s Mrežom Komisija može donijeti provedbene akte kojima utvrđuje referentne vrijednosti i tehnike za provjere na temelju zajedničkih analiza rizika na razini Unije, kako bi osigurala dosljednu provedbu prava Unije, ojačala kontrole za proizvode koji ulaze na tržište Unije i osigurala učinkovitu i ujednačenu razinu tih kontrola. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 43. stavka 2.
9. Komisija donosi provedbene akte kojima dodatno definira pojedinosti podataka koji se trebaju dostaviti u skladu sa stavkom 6. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 43. stavka 2.

Članak 26.

Obustava puštanja proizvoda u slobodni promet

1. Tijela određena u skladu s člankom 25. stavkom 1. obustavljaju puštanje određenog proizvoda u slobodni promet ako se tijekom kontrola u skladu s člankom 25. stavkom 3. utvrdi sljedeće:
 - (a) proizvodu nije priložena dokumentacija koja se traži pravom Unije koje se na njega primjenjuje ili postoji obrazložena sumnja u pogledu autentičnosti, točnosti i potpunosti te dokumentacije;
 - (b) proizvod nije označen niti obilježen u skladu sa pravom Unije koje se na njega primjenjuje;

- (c) proizvod nosi oznaku CE ili drugu oznaku propisanu pravom Unije koje se na njega primjenjuje stavljen u pogrešan ili obmanjujući način;
 - (d) ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani trgovački znak i podaci za kontakt, uključujući poštansku adresu gospodarskog subjekta čije se zadaće odnose na proizvod koji podliježe određenom zakonodavstvu Unije o usklađivanju nisu navedeni ili se ne mogu utvrditi u skladu s člankom 4. stavkom 4.; ili
 - (e) iz bilo kojeg drugog razloga, ako postoji opravdana sumnja da proizvod nije u skladu s pravom Unije koje se na njega primjenjuje ili da predstavlja ozbiljan rizik za zdravlje, sigurnost, okoliš ili bilo koji drugi javni interes iz članka 1.
2. Tijela određena u skladu s člankom 25. stavkom 1. odmah obavješćuju tijela za nadzor tržišta o svakoj obustavi iz stavka 1. ovog članka.
 3. Ako tijela za nadzor tržišta na temelju opravdanih razloga vjeruju da neki proizvod nije u skladu s pravom Unije koje se na njega primjenjuje ili da predstavlja ozbiljan rizik, oni zahtijevaju da tijela određena u skladu s člankom 25. stavkom 1. obustave postupak njegova puštanja u slobodni promet.
 4. Obavijesti iz stavka 2. i zahtjevi iz stavka 3. ovog članka mogu se podnijeti putem informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34., uključujući upotrebom elektroničkog sučelja između tog sustava i sustava koje koriste carinska tijela, ako su oni dostupni.

Članak 27.

Puštanje u slobodni promet

Ako je puštanje određenog proizvoda u slobodni promet obustavljeno u skladu s člankom 26., taj se proizvod pušta u slobodni promet ako se ispune svi ostali zahtjevi i formalnosti povezani s takvim puštanjem i ako se ispuni bilo koji od sljedećih uvjeta:

- (a) u roku od četiri radna dana od obustave tijela za nadzor tržišta nisu zatražila da tijela određena u skladu s člankom 25. stavkom 1. zadrže obustavu;
- (b) tijela za nadzor tržišta obavijestila su tijela određena u skladu s člankom 25. stavkom 1. o svojoj suglasnosti za puštanje u slobodni promet.

Puštanje u slobodni promet ne smatra se dokazom usklađenosti s pravom Unije.

Članak 28.

Odbijanje puštanja u slobodni promet

1. Ako tijela za nadzor tržišta zaključe da neki proizvod predstavlja ozbiljan rizik, poduzimaju mjere da zabrane njegovo stavljanje na tržište i od tijela određenih u skladu s člankom 25. stavkom 1. zahtijevaju da ga ne puste u slobodni promet. Tijela za nadzor tržišta od tijela iz članka 26. stavka 1. zahtijevaju i da uključe sljedeću napomenu u carinski sustav obrade podataka te, gdje je to primjereno, na trgovački račun koji prati proizvod i svaki drugi relevantni popratni dokument:

„Opasan proizvod – nije odobreno puštanje u slobodni promet – Uredba (EU) 2019/... ⁺”;

Tijela za nadzor tržišta odmah unose te informacije u informacijski i komunikacijski sustav iz članka 34.

2. Ako tijela za nadzor tržišta zaključe da neki proizvod ne može biti stavljen na tržište jer nije u skladu s pravom Unije koje se na njega primjenjuje, poduzimaju mjere da zabrane njegovo stavljanje na tržište i od tijela određenih u skladu s člankom 25. stavkom 1. zahtijevaju da ga ne puste u slobodni promet. Ona od tih tijela također zahtijevaju i da uključe sljedeću napomenu u carinski sustav obrade podataka te, po potrebi, na trgovački račun koji prati proizvod i svaki drugi relevantni popratni dokument:

⁺ SL: molimo umetnuti broj dokumenta u PE-CONS 45/19 - COD 2017/0353.

„Proizvod nije sukladan – nije odobreno puštanje u slobodni promet – Uredba (EU) 2019/... ⁺”.

Tijela za nadzor tržišta odmah unose te informacije u informacijski i komunikacijski sustav iz članka 34.

3. Ako se proizvod iz stavka 1. ili 2. naknadno deklarira za carinski postupak, osim puštanja u slobodni promet, i uz uvjet da se tome ne protive tijela za nadzor tržišta, obavijesti koje se zahtijevaju stavkom 1. ili 2. također se uključuju, pod istovjetnim uvjetima navedenima u stavku 1. ili 2., u dokumente upotrijebljene u vezi s tim postupkom.
4. Tijela određena u skladu s člankom 25. stavkom 1. mogu uništiti ili na drugi način učiniti neupotrebljivim proizvod koji predstavlja rizik za zdravlje ili sigurnost krajnjih korisnika ako dotično tijelo to smatra potrebnim i razmjernim. Trošak te mjere snosi fizička ili pravna osoba koja je deklarirala taj predmet za puštanje u slobodni promet.

Na odgovarajući se način primjenjuju članci 197. i 198. Uredbe (EU) br. 952/2013.

⁺ SL: molimo umetnuti broj dokumenta u PE-CONS 45/19 - COD 2017/0353.

Poglavlje VIII.

Koordinirana provedba i međunarodna suradnja

Članak 29.

Mreža Unije za sukladnost proizvoda

1. Uspostavlja se Mreža Unije za sukladnost proizvoda („Mreža”).
2. Svrha Mreže služiti je kao platforma za strukturiranu koordinaciju i suradnju između provedbenih tijela država članica i Komisije te pojednostaviti prakse nadzora tržišta unutar Unije kako bi nadzor tržišta postao učinkovitiji.

Članak 30.

Sastav i funkcioniranje Mreže

1. Mreža se sastoji od predstavnika svake države članice, uključujući predstavnika svakog jedinstvenog ureda za vezu iz članka 10. i po potrebi nacionalnih stručnjaka, predsjednika skupina zaADCO te predstavnika Komisije.

2. Za provedbu zakonodavstva Unije o usklađivanju uspostavljaju se odvojeni ili zajedničke skupine za ADCO. Skupine za ADCO sastoje se od predstavnika nacionalnih tijela za nadzor tržišta i prema potrebi predstavnika jedinstvenih ureda za vezu.

Sastanci skupina za ADCO-ova namijenjeni su samo predstavnicima tijela za nadzor tržišta i Komisiji.

Ovisno o predmetu rasprave, na sastanke skupina za ADCO mogu biti pozvani relevantni dionici, kao što su organizacije koje zastupaju interese industrije, mala i srednja poduzeća (MSP-ovi), potrošači, laboratoriji za ispitivanja te tijela za normizaciju i ocjenjivanje sukladnosti na razini Unije.

3. Komisija podupire i potiče suradnju među tijelima za nadzor tržišta putem Mreže te sudjeluje na sastancima Mreže, njezinih podskupina i skupina za ADCO.
4. Mreža se sastaje u redovitim razmacima te, kada je to potrebno, na obrazložen zahtjev Komisije ili države članice.
5. Mreža može osnovati stalne ili privremene podskupine koje će se baviti konkretnim pitanjima i zadaćama.

6. Mreža može pozvati stručnjake i druge treće strane, uključujući organizacije koje predstavljaju interese industrije, MSP-ove, potrošače, laboratorije za ispitivanja i tijela za normizaciju i ocjenjivanje sukladnosti na razini Unije da sudjeluju na sastancima u svojstvu promatrača ili da daju pisane doprinose.
7. Mreža ulaže sve napore kako bi se postigao konsenzus. Odluke koje donese Mreža pravno su neobvezujuće preporuke.
8. Mreža donosi svoj poslovnik.

Članak 31.

Uloga i zadaće Mreže

1. Pri obavljanju zadaća iz stavka 2. Mreža se bavi općim horizontalnim pitanjima nadzora tržišta s ciljem olakšavanja suradnje među jedinstvenim uredima za vezu i s Komisijom.
2. Mreža ima sljedeće zadaće:
 - (a) priprema, donošenje i praćenje provedbe svojeg programa rada;

- (b) olakšavanje utvrđivanja zajedničkih prioriteta za aktivnosti nadzora tržišta i međusektorsku razmjenu informacija o ocjenjivanju proizvoda, među ostalim u vezi s procjenom rizika, metodama i rezultatima ispitivanja, nedavnim znanstvenim dostignućima i novim tehnologijama, rizicima u nastajanju i drugim aspektima koji su relevantni za kontrolne aktivnosti, kao i informacija u vezi s provedbom nacionalnih strategija i aktivnosti nadzora tržišta;
- (c) koordinacija skupina za ADCO i njihovih aktivnosti;
- (d) organizacija međusektorskih projekata zajedničkog nadzora tržišta i ispitivanja te definiranje njihovih prioriteta;
- (e) razmjena stručnog znanja i najbolje prakse, posebno u pogledu provedbe nacionalne strategije za nadzor tržišta;
- (f) olakšavanje organizacije programa osposobljavanja i razmjena osoblja;
- (g) organizacija informativnih kampanja i programa dobrovoljnog uzajamnog posjeta među tijelima za nadzor tržišta, u suradnji s Komisijom;
- (h) raspravljanje o pitanjima koja proizlaze iz mehanizma prekogranične uzajamne pomoći;
- (i) doprinos razvoju smjernica za osiguranje učinkovite i ujednačene primjene ove Uredbe;

- (j) predlaganje financiranja aktivnosti iz članka 36.;
- (k) doprinos ujednačenim administrativnim praksama za nadzor tržišta u državama članicama;
- (l) pružanje savjeta i pomoći Komisiji u vezi s pitanjima koja se odnose na daljnji razvoj RAPEX-a i informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34.;
- (m) promicanje suradnje i razmjene stručnog znanja i najbolje prakse između tijela za nadzor tržišta i tijela nadležnih za kontrole na vanjskim granicama Unije;
- (n) promicanje i olakšavanje suradnje s ostalim relevantnim mrežama i skupinama radi istraživanja mogućnosti upotrebe novih tehnologija u svrhu nadzora tržišta i sljedivosti proizvoda;
- (o) redovito ocjenjivanje nacionalnih strategija nadzora tržišta, pri čemu se prvo takvo ocjenjivanje mora provesti do ... [pet godina nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe];
- (p) rješavanje svih ostalih problema u aktivnostima u nadležnosti Mreže i kojima bi se doprinijelo učinkovitom funkcioniranju nadzora tržišta unutar Unije.

Članak 32.

Uloga i zadaće skupina za administrativnu suradnju

1. Pri obavljanju zadaća navedenih u stavku 2., skupine za ADCO bave se posebnim pitanjima u vezi s nadzorom tržišta i pitanjima specifičnima za pojedine sektore.
2. Skupine za ADCO obavljaju sljedeće zadaće:
 - (a) olakšavanje jedinstvene primjene zakonodavstva Unije o usklađivanju u području svoje nadležnosti s ciljem povećanja učinkovitosti nadzora tržišta na cijelom unutarnjem tržištu;
 - (b) promicanje komunikacije između tijela za nadzor tržišta i Mreže te razvoj uzajamnog povjerenja između tijela za nadzor tržišta;
 - (c) uspostava i koordinacija zajedničkih projekata poput prekograničnih aktivnosti zajedničkog nadzora tržišta;
 - (d) razvoj zajedničkih praksi i metodologija djelotvornog nadzora tržišta;
 - (e) međusobno obavješćivanje o nacionalnim metodama i aktivnostima nadzora tržišta te razvoj i promicanje najbolje prakse;

- (f) utvrđivanje problema od zajedničkog interesa povezanih s nadzorom tržišta i predlaganje zajedničkih pristupa koje je potrebno donijeti;
- (g) olakšavanje specifičnih sektorskih ocjenjivanja proizvoda, uključujući procjenu rizika, metode i rezultate testiranja, nedavna znanstvena dostignuća i druge aspekte koji su relevantni za kontrolne aktivnosti.

Članak 33.

Uloga i zadaće Komisije

Komisija ima sljedeće zadaće:

- (a) pružanje podrške Mreži, njezinim podskupinama i skupinama za ADCO putem izvršnog tajništva koje pruža tehničku i logističku potporu;
- (b) održavanje ažuriranog popisa predsjednika skupina za ADCO, uključujući njihove podatke za kontakt, i stavljanje na raspolaganje tog popisa jedinstvenim uredima za vezu i predsjednicima skupina za ADCO;
- (c) pomaganje Mreži u pripremi i praćenju njezina programa rada;
- (d) pružanje potpore funkcioniranju kontaktnih točaka za proizvode koje imaju dužnosti dodijeljene od država članica u vezi sa zakonodavstvom Unije o usklađivanju;

- (e) utvrđivanje potrebe za dodatnim kapacitetom ispitivanja, uz savjetovanje s Mrežom, i predlaganje rješenja u tu svrhu u skladu s člankom 21.;
- (f) primjena instrumenata međunarodne suradnje iz članka 35.;
- (g) pružanje potpore uspostavi zasebnih ili zajedničkih skupina za ADCO;
- (h) razvoj i održavanje informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34., uključujući sučelje iz članka 34. stavka 7., kao i sučelje s nacionalnim bazama podataka o nadzoru tržišta, i pružanje informacija javnosti putem tog sustava;
- (i) pomaganje Mreži u obavljanju prethodnog ili pomoćnog rada u vezi s provedbom aktivnosti nadzora tržišta povezanih s primjenom zakonodavstva Unije o usklađivanju, kao što su studije, programi, evaluacije, poredbene analize, uzajamni međusobni posjeti i programi posjeta, razmjena osoblja, istraživački rad, laboratorijski rad, ispitivanje sposobnosti, međulaboratorijska ispitivanja i rad na ocjenjivanju sukladnosti;
- (j) priprema i pomaganje u provedbi kampanja Unije za nadzor tržišta i sličnih aktivnosti;

- (k) organiziranje projekata zajedničkog nadzora tržišta i ispitivanja te zajedničkih programa osposobljavanja, olakšavanje razmjena osoblja među tijelima za nadzor tržišta i prema potrebi s tijelima trećih zemalja za nadzor tržišta ili međunarodnim organizacijama i organiziranje informativnih kampanja i programa dobrovoljnih uzajamnih posjeta među tijelima za nadzor tržišta;
- (l) provedba aktivnosti u okviru programa tehničke pomoći, suradnja s trećim zemljama te promicanje i poboljšanje politika i sustava Unije za nadzor tržišta među zainteresiranim stranama u Uniji i na međunarodnoj razini;
- (m) omogućavanje pristupa tehničkom ili znanstvenom stručnom znanju radi provedbe administrativne suradnje u području nadzora tržišta;
- (n) razmatranje svakog pitanja koje se odnosi na primjenu ove Uredbe, na zahtjev Mreže ili na vlastitu inicijativu, i donošenje smjernica, preporuka i najbolje prakse radi poticanja dosljedne primjene ove Uredbe.

Članak 34.

Informacijski i komunikacijski sustav

1. Komisija dalje razvija i održava informacijski i komunikacijski sustav za prikupljanje, obradu i pohranu informacija u strukturiranom obliku o pitanjima povezanim s provedbom zakonodavstva Unije o usklađivanju u cilju poboljšanja razmjene podataka među državama članicama, među ostalim i za potrebe zahtjeva za informacije, čime omogućava sveobuhvatan pregled aktivnosti nadzora tržišta, njihovih rezultata i trendova. Pristup tom sustavu imaju Komisija, tijela za nadzor tržišta, jedinstveni uredi za vezu i tijela određena u skladu s člankom 25. stavkom 1. Komisija razvija i održava sučelje tog sustava za javne korisnike na kojem se krajnjim korisnicima nude ključne informacije o aktivnostima nadzora tržišta.
2. Komisija dalje razvija i održava elektronička sučelja između sustava iz stavka 1. i nacionalnih sustava za nadzor tržišta.
3. Jedinstveni uredi za vezu unose sljedeće informacije u informacijski i komunikacijski sustav:
 - (a) identitet tijela za nadzor tržišta u svojoj državi članici i područja njihove nadležnosti u skladu s člankom 10. stavkom 2.;

- (b) identitet tijela koja su određena u skladu s člankom 25. stavkom 1.;
- (c) nacionalnu strategiju nadzora tržišta iz članka 13. koju je sastavila njihova država članica i rezultate preispitivanja i ocjene strategije nadzora tržišta.

4. Tijela za nadzor tržišta unose u informacijski i komunikacijski sustav u vezi s proizvodima koji su stavljeni na raspolaganje na tržištu za koje je provedena dubinska provjera sukladnosti ne dovodeći u pitanje članak 12. Direktive 2001/95/EZ i članak 20. ove Uredbe te kad je to primjenjivo, u vezi s proizvodima koji ulaze na tržište Unije za koje je obustavljen postupak puštanja u slobodni promet u skladu s člankom 26. ove Uredbe, na njihovu državnom području, sljedeće informacije o:

- (a) mjerama koje je u skladu s člankom 16. stavkom 5. poduzelo to tijelo za nadzor tržišta;
- (b) izvješćima o ispitivanju koje su provela;
- (c) korektivnim mjerama koje su poduzeli predmetni gospodarski subjekti;
- (d) dostupnim izvješćima o ozljedama koje je prouzročio predmetni proizvod;

- (e) svakom prigovoru države članice u skladu s primjenjivim zaštitnim postupkom u okviru zakonodavstva Unije o usklađivanju koje se primjenjuje na taj proizvod i svakom daljnjem postupanju;
 - (f) ako su dostupne, svim slučajevima propusta ovlaštenih zastupnika da postupe u skladu s člankom 5. stavkom 2.;
 - (g) ako su dostupne, svim slučajevima propusta proizvođača da postupe u skladu s člankom 5. stavkom 1.
5. Ako tijela za nadzor tržišta to smatraju korisnim, mogu unijeti u informacijski i komunikacijski sustav sve dodatne informacije o provjerama koje provode i rezultate ispitivanja koja su provela ili koja su provedena na njihov zahtjev.
6. Ako je to nužno radi provedbe zakonodavstva Unije o usklađivanju te radi smanjivanja rizika, carinska tijela iz nacionalnih carinskih sustava izvlače podatke o proizvodima stavljenim u carinski postupak „puštanje u slobodni promet” povezane s provedbom zakonodavstva Unije o usklađivanju te ih šalju u informacijski i komunikacijski sustav.
7. Komisija razvija elektroničko sučelje kako bi se omogućio prijenos podataka između nacionalnih carinskih sustava te informacijskog i komunikacijskog sustava. To će sučelje biti uspostavljeno u roku od četiri godine od datuma donošenja relevantnog provedbenog akta iz stavka 8.

8. Komisija donosi provedbene akte u kojima se utvrđuju pojedinosti provedbenih mehanizama za stavke od 1. do 7. ovog članka, osobito za obradu podataka, a koji će se primjenjivati na podatke prikupljene u skladu sa stavkom 1. ovog članka, te akte u kojima se određuju podaci koje je potrebno poslati u skladu sa stavicima 6. i 7. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 43. stavka 2.

Članak 35.

Međunarodna suradnja

1. U cilju poboljšanja učinkovitosti nadzora tržišta u Uniji Komisija može surađivati s regulatornim tijelima trećih zemalja ili međunarodnim organizacijama i s njima razmjenjivati informacije povezane s nadzorom tržišta u okviru sporazuma sklopljenih između Unije i trećih zemalja ili međunarodnih organizacija. Svi takvi sporazumi temelje se na uzajamnosti, uključuju odredbe o povjerljivosti koje odgovaraju onima koje se primjenjuju u Uniji i osiguravaju usklađenost svake razmjene informacija s primjenjivim pravom Unije.
2. Suradnja ili razmjena informacija može se među ostalim odnositi na sljedeće:
 - (a) upotrijebljene metode ocjene rizika i rezultate ispitivanja proizvoda;

- (b) koordinirane opozive proizvoda ili druga slična djelovanja;
- (c) mjere iz članka 16. koje poduzimaju tijela za nadzor tržišta.

3. Komisija može odobriti poseban sustav predizvozne kontrole povezane s određenim proizvodom koju provodi treća zemlja neposredno prije izvoza proizvoda u Uniju kako bi provjerila ispunjavaju li ti proizvodi zahtjeve zakonodavstva Unije o usklađivanju koje se na njih primjenjuje. Odobrenje se može dodijeliti za jedan proizvod ili više njih, za jednu kategoriju proizvoda ili više njih ili za proizvode ili kategorije proizvoda koje proizvode određeni proizvođači.

4. Komisija sastavlja i vodi popis tih proizvoda ili kategorija proizvoda za koje je dodijeljeno odobrenje, kako je navedeno u stavku 3., i taj popis stavlja na raspolaganje javnosti.

5. Trećoj se zemlji može dodijeliti odobrenje iz stavka 3. ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) treća zemlja ima učinkovit sustav provjere sukladnosti proizvoda koji se izvoze u Uniju i kontrole koje se provode u toj trećoj zemlji dovoljno su učinkovite i djelotvorne da zamijene ili smanje uvozne kontrole;

(b) revizije unutar Unije i, prema potrebi, u trećoj zemlji dokazuju da proizvodi koji se izvoze u Uniju iz te treće zemlje ispunjavaju zahtjeve utvrđene zakonodavstvom Unije o usklađivanju.

6. Ako je dodijeljeno takvo odobrenje, procjena rizika koja se primjenjuje na uvozne kontrole proizvoda ili kategorija proizvoda iz stavka 3. koji ulaze na tržište Unije obuhvaća izdana odobrenja.

Međutim, tijela određena u skladu s člankom 25. stavkom 1. mogu provoditi kontrole takvih proizvoda ili kategorija proizvoda koji ulaze na tržište Unije, među ostalim kako bi se osiguralo da se predizvoznim kontrolama koje je provela treća zemlja može djelotvorno utvrditi usklađenost sa zakonodavstvom Unije o usklađivanju.

7. U odobrenju iz stavka 3. navodi se nadležno tijelo treće zemlje pod čijom će se odgovornošću provesti predizvozne kontrole i svi se kontakti s Unijom odvijaju putem tog tijela.

8. Nadležno tijelo iz stavka 7. osigurava provedbu službene provjere proizvoda prije njihova ulaska u Uniju.

9. Ako se tijekom kontrola proizvoda iz stavka 3. ovog članka koji ulaze na tržište Unije utvrdi znatna nesukladnost, tijela za nadzor tržišta odmah obavješćuju Komisiju putem informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34. i prilagođavaju razinu kontrola takvih proizvoda.
10. Komisija donosi provedbene akte kako bi odobrila svaki konkretni sustav predizvoznih kontrola povezanih s određenim proizvodom iz stavka 3. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 43. stavka 2.
11. Komisija redovito prati ispravno funkcioniranje odobrenja dodijeljenog u skladu sa stavkom 3. ovog članka. Komisija donosi provedbene akte kojima povlači odobrenje ako se otkrije da proizvodi koji ulaze na tržište Unije u znatnom broju slučajeva nisu u skladu sa zakonodavstvom Unije o usklađivanju. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 43. stavka 2. Komisija o tome odmah obavješćuje predmetnu treću zemlju.
12. Sustav predizvozne kontrole povezane s određenim proizvodom ocjenjuje se u skladu s člankom 42. stavkom 4.

Poglavlje IX.

Financijske odredbe

Članak 36.

Financijske aktivnosti

1. Unija financira obavljanje zadaća Mreže iz članka 29. i istorazinsko ocjenjivanje iz članka 12.
2. Unija može financirati sljedeće aktivnosti povezane s primjenom ove Uredbe:
 - (a) funkcioniranje kontaktnih točaka za proizvode;
 - (b) uspostavu i funkcioniranje objekata Unije za ispitivanje iz članka 21.;
 - (c) razvoj instrumenata međunarodne suradnje iz članka 35.;
 - (d) sastavljanje i ažuriranje doprinosa smjernicama o nadzoru tržišta;
 - (e) stavljanje stručnog tehničkog ili znanstvenog znanja na raspolaganje Komisiji kako bi joj pomogla u provedbi upravne suradnje u području nadzora tržišta;

- (f) provedbu nacionalnih strategija nadzora tržišta iz članka 13.;
 - (g) kampanje za nadzor tržišta koje organiziraju Unija i države članice i povezane aktivnosti, uključujući resurse i opremu, informatičke alate i osposobljavanje;
 - (h) obavljanje prethodnog ili pomoćnog rada u vezi s aktivnostima nadzora tržišta povezanim s primjenom zakonodavstva Unije o usklađivanju kao što su studije, programi, evaluacije, smjernice, poredbene analize, uzajamni međusobni posjeti i programi posjeta, razmjena osoblja, istraživački rad, aktivnosti osposobljavanja, laboratorijski rad, ispitivanje sposobnosti, međulaboratorijska ispitivanja i rad na ocjenjivanju sukladnosti;
 - (i) aktivnosti koje se provode u okviru programa tehničke pomoći, suradnje s trećim zemljama te promicanja i poboljšanja politika i sustava Unije za nadzor tržišta među zainteresiranim stranama u Uniji i na međunarodnoj razini.
3. Unija financira elektroničko sučelje iz članka 34. stavka 7., uključujući razvoj kojim se informacijskom i komunikacijskom sustavu iz članka 34. omogućuje primanje automatskog protoka elektroničkih podataka iz nacionalnih carinskih sustava.

4. Unija financira elektroničko sučelje iz članka 34. stavka 2. koje omogućuje razmjenu podataka između informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34. i nacionalnih sustava za nadzor tržišta.
5. Financijska potpora Unije aktivnostima iz ove Uredbe provodi se u skladu s Uredbom (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća¹, izravno ili povjeravanjem zadaća izvršenja proračuna subjektima navedenima u članku 62. stavku 1. te uredbe.
6. Proračunsko tijelo svake godine određuje odobrena sredstva koja se dodjeljuju za aktivnosti iz ove Uredbe u granicama financijskog okvira na snazi.

¹ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

7. Odobrena sredstva koja je utvrdilo proračunsko tijelo za financiranje aktivnosti nadzora tržišta mogu obuhvaćati i troškove povezane s pripremom, praćenjem, kontrolom, revizijom i procjenom potrebnima za upravljanje aktivnostima iz ove Uredbe i postizanje njihovih ciljeva. Ti troškovi uključuju troškove provođenja studija, organiziranja sastanaka stručnjaka, provedbe informacijskih i komunikacijskih aktivnosti, uključujući korporativnu komunikaciju političkih prioriteta Unije ako se odnose na opće ciljeve aktivnosti nadzora tržišta, troškove povezane s mrežama informacijske tehnologije s naglaskom na obradi i razmjeni informacija, zajedno sa svim ostalim troškovima Komisije povezanim s tehničkom i administrativnom pomoći.

Članak 37.

Zaštita financijskih interesa Unije

1. Komisija poduzima odgovarajuće mjere kojima osigurava da su, dok se provode aktivnosti koje se financiraju u okviru ove Uredbe, financijski interesi Unije zaštićeni primjenom preventivnih mjera protiv prijevare, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti, djelotvornim kontrolama i, ako se utvrde nepravilnosti, osiguravanjem povrata pogrešno plaćenih iznosa te, prema potrebi, učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim administrativnim i financijskim sankcijama.

2. Komisija ili njezini predstavnici i Revizorski sud ovlašteni su provoditi reviziju, na temelju dokumenata i inspekcija na terenu, svih korisnika bespovratnih sredstava, izvoditelja i podizvoditelja koji prime sredstva Unije u okviru ove Uredbe.
3. Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) može provoditi istrage, uključujući kontrole i inspekcije na terenu, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹ i Uredbi Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96² radi utvrđivanja je li došlo do prijevара, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti, koje utječu na financijske interese Unije, u vezi sa sporazumom o dodjeli bespovratnih sredstava ili odlukom o dodjeli bespovratnih sredstava ili ugovorom koji su financirani u okviru ove Uredbe.
4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava i odluke o dodjeli bespovratnih sredstava koji su rezultat provedbe ove Uredbe sadržavaju odredbe kojima se izričito ovlašćuju Komisija, Revizorski sud i OLAF za provedbu takvih revizija i istraga u skladu s njihovim nadležnostima.

¹ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

² Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevара i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

Poglavlje X.

Izmjene

Članak 38.

Izmjene Direktive 2004/42/EZ

Članci 6. i 7. Direktive 2004/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹ brišu se.

Članak 39.

Izmjene Uredbe (EZ) br. 765/2008

1. Uredba (EZ) br. 765/2008 mijenja se kako slijedi:

1. naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93”;

2. u članku 1. stavci 2. i 3. brišu se;

¹ Direktiva 2004/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ograničavanju emisija hlapivih organskih spojeva nastalih upotrebom organskih otapala u određenim bojama i lakovima i proizvodima za završnu obradu vozila, te o izmjeni Direktive 1999/13/EZ (SL L 143, 30.4.2004., str. 87.).

3. u članku 2. točke 1., 2., 14., 15., 17. 18. i 19. brišu se;
4. poglavlje III., koje sadrži članke od 15. do 29., briše se;
5. u članku 32. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) sastavljanje i ažuriranje doprinosa smjernicama u područjima akreditacije, obavješćivanja Komisije o tijelima za ocjenjivanje sukladnosti i ocjenjivanja sukladnosti;”;

(b) točke (d) i (e) brišu se;

(c) točke (f) i (g) zamjenjuju se sljedećim:

„(f) obavljanje prethodnog ili pomoćnog rada u vezi s provedbom djelatnosti ocjenjivanja sukladnosti, mjeriteljstva i akreditacije, povezanih s provedbom zakonodavstva Zajednice kao što su studije, programi, vrednovanja, smjernice, poredbene analize, uzajamni međusobni posjeti, istraživački rad, razvoj i održavanje baza podataka, djelatnosti osposobljavanja, laboratorijski rad, ispitivanje sposobnosti, međulaboratorijska ispitivanja i rad na ocjenjivanju sukladnosti;

(g) djelatnosti koje se provode u okviru programa tehničke pomoći, suradnje s trećim zemljama te promicanja i poboljšanja politika i sustava europskog ocjenjivanja sukladnosti, i akreditacija među zainteresiranim stranama u Zajednici i na međunarodnoj razini.”.

2. Upućivanja na brisane odredbe Uredbe (EZ) br. 765/2008 smatraju se upućivanjima na odgovarajuće odredbe ove Uredbe i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga III. ovoj Uredbi.

Članak 40.

Izmjene Uredbe (EU) br. 305/2011

U članku 56. stavku 1. Uredbe (EU) br. 305/2011, prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

- „1. U slučaju kada su tijela za tržišni nadzor jedne od država članica imaju dostatne razloge vjerovati da građevni proizvod obuhvaćen usklađenom normom ili za koji je izdana europska tehnička ocjena ne postiže objavljena svojstva i predstavlja rizik za ispunjenje temeljnih zahtjeva za građevine obuhvaćene ovom Uredbom, ona provodi procjenu proizvod na koji se navedeno odnosi, a kojom su obuhvaćeni zahtjevi utvrđeni ovom Uredbom. Relevantni gospodarski subjekti, prema potrebi, surađuju s tijelima za tržišni nadzor.”.

Poglavlje XI.

Završne odredbe

Članak 41.

Sankcije

1. Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja ove Uredbe i zakonodavstva Unije o usklađivanju iz Priloga II., a kojima se nameću obveze gospodarskim subjektima te poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe u skladu s nacionalnim pravom.
2. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.
3. Države članice do ... [27 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] obavješćuju Komisiju o tim odredbama, ako je nisu ranije obavijestile, te je bez odgode obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.

Članak 42.

Evaluacija, preispitivanje i smjernice

1. Do 31. prosinca 2026., a nakon toga svakih pet godina, Komisija provodi evaluaciju ove Uredbe u svjetlu njezinih ciljeva, te predstavlja izvješće o tome s najvažnijim zaključcima Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru.
2. U izvješću se ocjenjuje jesu li ostvareni ciljevi ove Uredbe, posebno kad je riječ o smanjenju broja nesukladnih proizvoda na tržištu Unije, osiguravanju učinkovite i djelotvorne provedbe zakonodavstva Unije o usklađivanju unutar Unije, poboljšanju suradnje nadležnih tijela i jačanju kontrola proizvoda koji ulaze na tržište Unije uzimajući u obzir učinak na poslovanje, a posebno na MSP-ove. Usto, evaluacijom se ocjenjuje i područje primjene ove Uredbe, djelotvornost sustava istražinskog ocjenjivanja i aktivnosti nadzora tržišta koje financira Unija u skladu sa zahtjevima politika i prava Unije i mogućnosti daljnjeg poboljšanja suradnje između tijela za nadzor tržišta i carinskih tijela.

3. Do ... [četiri godine nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] Komisija izrađuje izvješće o evaluaciji primjene članka 4. U izvješću se posebno ocjenjuje područje primjene tog članka, njegovi učinci te troškovi i koristi. Izvješću se po potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.
4. U roku od četiri godine nakon prvog odobrenja posebnog sustava predizvozne kontrole povezane s određenim proizvodom u skladu s člankom 35. stavkom 3., Komisija provodi evaluaciju njegovih učinaka i ekonomičnosti.
5. Kako bi olakšala provedbu ove Uredbe Komisija sastavlja smjernice za primjenu članka 4. u praksi za potrebe tijela za nadzor tržišta i gospodarskih subjekata.

Članak 43.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta u vezi s provedbenim ovlastima iz članka 11. stavka 4., članka 21. stavka 9., članka 25. stavka 8. te članka 35. stavaka 10. i 11. ove Uredbe i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 44.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od ... [dvije godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe]. Međutim, članci 29., 30., 31., 32., 33. i 36. primjenjuju se od 1. siječnja 2021.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik

PRILOG I.

Popis zakonodavstva Unije o usklađivanju

1. Direktiva Vijeća 69/493/EEZ od 15. prosinca 1969. o usklađivanju zakona država članica o kristalnom staklu (SL L 326, 29.12.1969., str. 36.);
2. Direktiva Vijeća 70/157/EEZ od 6. veljače 1970. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na dopuštenu razinu buke i ispušni sustav motornih vozila (SL L 42, 23.2.1970., str. 16.);
3. Direktiva Vijeća 75/107/EEZ od 19. prosinca 1974. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na boce koje se upotrebljavaju kao mjerni spremnici (SL L 42, 15.2.1975., str. 14.);
4. Direktiva Vijeća 75/324/EEZ od 20. svibnja 1975. o usklađivanju zakonodavstava država članica o aerosolnim raspršivačima (SL L 147, 9.6.1975., str. 40.);
5. Direktiva Vijeća 76/211/EEZ od 20. siječnja 1976. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na pakiranje određenih pretpakovina označenih masom ili obujmom (SL L 46, 21.2.1976., str. 1.);

6. Direktiva Vijeća 80/181/EEZ od 20. prosinca 1979. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na mjerne jedinice i o stavljanju izvan snage Direktive 71/354/EEZ (SL L 39, 15.2.1980., str. 40.);
7. Direktiva Vijeća 92/42/EEZ od 21. svibnja 1992. o zahtjevima za stupanj djelovanja novih toplovodnih kotlova na tekuća ili plinovita goriva (SL L 167, 22.6.1992., str. 17.);
8. Direktiva 94/11/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. ožujka 1994. o usklađivanju prava i drugih propisa država članica u odnosu na označivanje materijala korištenih u glavnim dijelovima obuće namijenjene prodaji potrošaču (SL L 100, 19.4.1994., str. 37.);
9. Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994., str. 10.);
10. Direktiva 98/70/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 1998. o kakvoći benzinskih i dizelskih goriva i izmjeni Direktive Vijeća 93/12/EEZ (SL L 350, 28.12.1998., str. 58.);
11. Direktiva 98/79/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 1998. o in vitro dijagnostičkim medicinskim proizvodima (SL L 331, 7.12.1998., str. 1)

12. Direktiva 2000/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. svibnja 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na emisiju buke u okoliš uzrokovane opremom za uporabu na otvorenom (SL L 162, 3.7.2000., str. 1.);
13. Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o otpadnim vozilima (SL L 269, 21.10.2000., str. 34.);
14. Uredba (EZ) br. 2003/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o gnojivima (SL L 304, 21.11.2003., str. 1.);
15. Uredba (EZ) br. 648/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o deterdžentima (SL L 104, 8.4.2004., str. 1.);
16. Uredba (EZ) br. 850/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o postojanim organskim onečišćujućim tvarima i izmjeni Direktive 79/117/EEZ (SL L 158, 30.4.2004., str. 7.);
17. Direktiva 2004/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ograničavanju emisija hlapivih organskih spojeva nastalih upotrebom organskih otapala u određenim bojama i lakovima i proizvodima za završnu obradu vozila, te o izmjeni Direktive 1999/13/EZ (SL L 143, 30.4.2004., str. 87.);

18. Direktiva 2005/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o homologaciji tipa motornih vozila s obzirom na mogućnost njihove ponovne uporabe, recikliranja i oporabe i o izmjeni Direktive Vijeća 70/156/EEZ (SL L 310, 25.11.2005., str. 10.);
19. Direktiva 2006/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o strojevima i o izmjeni Direktive 95/16/EZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 24.);
20. Direktiva 2006/40/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o emisijama iz sustava za klimatizaciju u motornim vozilima i o izmjeni Direktive Vijeća 70/156/EEZ (SL L 161, 14.6.2006., str. 12.);
21. Direktiva 2006/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te stavljanju izvan snage Direktive 91/157/EEZ (SL L 266, 26.9.2006., str. 1.);
22. Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH), o osnivanju Europske agencije za kemikalije i o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94, kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.);

23. Uredba (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o homologaciji tipa motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i pristupu podacima za popravke i održavanje vozila (SL L 171, 29.6.2007., str. 1.);
24. Direktiva 2007/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o utvrđivanju pravila o nominalnim količinama za pretpakirane proizvode, stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 75/106/EEZ i 80/232/EEZ i izmjeni Direktive Vijeća 76/211/EEZ (SL L 247, 21.9.2007., str. 17.);
25. Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL L 353, 31.12.2008., str. 1.);
26. Uredba (EZ) br. 78/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. siječnja 2009. o homologaciji motornih vozila s obzirom na zaštitu pješaka i ostalih nezaštićenih sudionika u cestovnom prometu, izmjeni Direktive 2007/46/EZ i stavljanju izvan snage direktiva 2003/102/EZ i 2005/66/EZ (SL L 35, 4.2.2009., str. 1.);
27. Uredba (EZ) br. 79/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. siječnja 2009. o homologaciji motornih vozila s pogonom na vodik i izmjenama Direktive 2007/46/EZ (SL L 35, 4.2.2009., str. 32.);

28. Direktiva 2009/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o zajedničkim odredbama za mjerne instrumente i za metode mjeriteljskog nadzora (SL L 106, 28.4.2009., str. 7.);
29. Direktiva 2009/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o sigurnosti igračaka (SL L 170, 30.6.2009., str. 1.);
30. Uredba (EZ) br. 595/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o homologaciji motornih vozila i motora s obzirom na emisije iz teških vozila (Euro VI) i o pristupu informacijama za popravak i održavanje vozila i izmjenama Uredbe (EZ) br. 715/2007 i Direktive 2007/46/EZ i stavljanju izvan snage direktiva 80/1269/EEZ, 2005/55/EZ i 2005/78/EZ (SL L 188, 18.7.2009., str. 1.);
31. Uredba (EZ) br. 661/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zahtjevima za homologaciju tipa za opću sigurnost motornih vozila, njihovih prikolica i sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (SL L 200, 31.7.2009., str. 1.);
32. Direktiva 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju (SL L 285, 31.10.2009., str. 10.);

33. Uredba (EZ) br. 1005/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o tvarima koje oštećuju ozonski sloj (SL L 286, 31.10.2009., str. 1.);
34. Uredba (EZ) br. 1222/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o označivanju guma s obzirom na učinkovitost potrošnje goriva i druge bitne parametre (SL L 342, 22.12.2009., str. 46.);
35. Uredba (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o kozmetičkim proizvodima (SL L 342, 22.12.2009., str. 59.);
36. Uredba (EZ) br. 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o znaku za okoliš EU-a (SL L 27, 30.1.2010., str. 1.);
37. Direktiva 2010/35/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. lipnja 2010. o pokretnoj tlačnoj opremi i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 76/767/EEZ, 84/525/EEZ, 84/526/EEZ, 84/527/EEZ i 1999/36/EZ (SL L 165, 30.6.2010., str. 1.);
38. Uredba (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL L 88, 4.4.2011., str. 5.);

39. Direktiva 2011/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o ograničenju uporabe određenih opasnih tvari u električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 174, 1.7.2011., str. 88.);
40. Uredba (EU) br. 1007/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2011. o nazivima tekstilnih vlakana i povezanom označivanju i obilježavanju sirovinskog sastava tekstilnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 73/44/EEZ te direktiva 96/73/EZ i 2008/121/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 272, 18.10.2011., str. 1.);
41. Uredba (EU) br. 528/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda (SL L 167, 27.6.2012., str. 1.);
42. Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO) (SL L 197, 24.7.2012., str. 38.);
43. Uredba (EU) br. 167/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. veljače 2013. o homologaciji i nadzoru tržišta traktora za poljoprivredu i šumarstvo (SL L 60, 2.3.2013., str. 1.);

44. Uredba (EU) br. 168/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2013. o homologaciji i nadzoru tržišta motornih vozila na dva ili tri kotača i četverocikala (SL L 60, 2.3.2013., str. 52.);
45. Direktiva 2013/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na stavljanje na raspolaganje pirotehničkih sredstava na tržište (SL L 178, 28.6.2013., str. 27.);
46. Direktiva 2013/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o rekreacijskim plovilima i osobnim plovilima na vodomlazni pogon i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 94/25/EZ (SL L 354, 28.12.2013., str. 90.);
47. Direktiva 2014/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na stavljanje na raspolaganje eksploziva za civilnu upotrebu na tržištu i nadzoru nad njima (SL L 96, 29.3.2014., str. 1.);
48. Direktiva 2014/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na stavljanje na raspolaganje na tržištu jednostavnih tlačnih posuda (SL L 96, 29.3.2014., str. 45.);
49. Direktiva 2014/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na elektromagnetsku kompatibilnost (SL L 96, 29.3.2014., str. 79.);

50. Direktiva 2014/31/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na stavljanje na raspolaganje neautomatskih vaga na tržište (SL L 96, 29.3.2014., str. 107.);
51. Direktiva 2014/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na stavljanje na raspolaganje mjernih instrumenata na tržištu (SL L 96, 29.3.2014., str. 149.);
52. Direktiva 2014/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na dizala i sigurnosne komponente za dizala (SL L 96, 29.3.2014., str. 251.);
53. Direktiva 2014/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na opremu i zaštitne sustave namijenjene za uporabu u potencijalno eksplozivnim atmosferama (SL L 96, 29.3.2014., str. 309.);
54. Direktiva 2014/35/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na stavljanje na raspolaganje na tržištu električne opreme namijenjene za uporabu unutar određenih naponskih granica (SL L 96, 29.3.2014., str. 357.);

55. Direktiva 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL L 127, 29.4.2014., str. 1.);
56. Direktiva 2014/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica o stavljanju na raspolaganje radijske opreme na tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/5/EZ (SL L 153, 22.5.2014., str. 62.);
57. Direktiva 2014/68/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o usklađivanju zakonodavstava država članica o stavljanju na raspolaganje na tržištu tlačne opreme (SL L 189, 27.6.2014., str. 164.);
58. Direktiva 2014/90/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o pomorskoj opremi i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/98/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 146.);
59. Uredba (EU) br. 517/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o fluoriranim stakleničkim plinovima i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 842/2006 (SL L 150, 20.5.2014., str. 195.);

60. Uredba (EU) br. 540/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o razini buke motornih vozila i zamjenskih sustava za prigušivanje te o izmjeni Direktive 2007/46/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 70/157/EEZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 131.);
61. Uredba (EU) 2016/424 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o žičarama i stavljanju izvan snage Direktive 2000/9/EZ (SL L 81, 31.3.2016., str. 1.);
62. Uredba (EU) 2016/425 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o osobnoj zaštitnoj opremi i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/686/EEZ (SL L 81, 31.3.2016., str. 51.);
63. Uredba (EU) 2016/426 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o aparatima na plinovita goriva i stavljanju izvan snage Direktive 2009/142/EZ (SL L 81, 31.3.2016., str. 99.);
64. Uredba (EU) 2016/1628 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2016. o zahtjevima koji se odnose na ograničenja emisija plinovitih i krutih onečišćujućih tvari i homologaciju tipa za motore s unutarnjim izgaranjem za necestovne pokretne strojeve, o izmjeni uredbi (EU) br. 1024/2012 i (EU) br. 167/2013 te o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 97/68/EZ (SL L 252, 16.9.2016., str. 53.);

65. Uredba (EU) 2017/745 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2017. o medicinskim proizvodima, o izmjeni Direktive 2001/83/EZ, Uredbe (EZ) br. 178/2002 i Uredbe (EZ) br. 1223/2009 te o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 90/385/EEZ i 93/42/EEZ (SL L 117, 5.5.2017., str. 1.);
66. Uredba (EU) 2017/746 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2017. o in vitro dijagnostičkim medicinskim proizvodima te o stavljanju izvan snage Direktive 98/79/EZ i Odluke Komisije 2010/227/EU (SL L 117, 5.5.2017., str. 176.);
67. Uredba (EU) 2017/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2017. o živi i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1102/2008 (SL L 137, 24.5.2017., str. 1.);
68. Uredba (EU) 2017/1369 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2017. o utvrđivanju okvira za označivanje energetske učinkovitosti i o stavljanju izvan snage Direktive 2010/30/EU (SL L 198, 28.7.2017., str. 1.);
69. Uredba (EU) 2018/858 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o homologaciji i nadzoru tržišta motornih vozila i njihovih prikolica te sustavâ, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila, o izmjeni uredaba (EZ) br. 715/2007 i (EZ) br. 595/2009 te o stavljanju izvan snage Direktive 2007/46/EZ (SL L 151, 14.6.2018., str. 1.);

70. Uredba (EU) 2018/1139 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2018. o zajedničkim pravilima u području civilnog zrakoplovstva i osnivanju Agencije Europske unije za sigurnost zračnog prometa i izmjeni uredbi (EZ) br. 2111/2005, (EZ) br. 1008/2008, (EU) br. 996/2010, (EU) br. 376/2014 i direktiva 2014/30/EU i 2014/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage uredbi (EZ) br. 552/2004 i (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3922/91 (SL L 212, 22.8.2018., str. 1.), kada je riječ o projektiranju, proizvodnji i stavljanju na tržište zrakoplova iz točaka (a) i (b) članka 2. stavka 1., u vezi s bespilotnim zrakoplovima i njihovim motorima, propelerima, dijelovima i opremi za daljinsko upravljanje tim zrakoplovima.

PRILOG II.

Popis zakonodavstva Unije o usklađivanju bez odredbi o sankcijama

1. Direktiva Vijeća 69/493/EEZ od 15. prosinca 1969. o usklađivanju zakona država članica o kristalnom staklu (SL L 326, 29.12.1969., str. 36.);
2. Direktiva Vijeća 70/157/EEZ od 6. veljače 1970. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na dopuštenu razinu buke i ispušni sustav motornih vozila (SL L 42, 23.2.1970., str. 16.);
3. Direktiva Vijeća 75/107/EEZ od 19. prosinca 1974. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na boce koje se upotrebljavaju kao mjerni spremnici (SL L 42, 15.2.1975., str. 14.);
4. Direktiva Vijeća 75/324/EEZ od 20. svibnja 1975. o usklađivanju zakonodavstava država članica o aerosolnim raspršivačima (SL L 147, 9.6.1975., str. 40.);
5. Direktiva Vijeća 76/211/EEZ od 20. siječnja 1976. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na pakiranje određenih pretpakovina označenih masom ili obujmom (SL L 46, 21.2.1976., str. 1.);
6. Direktiva Vijeća 92/42/EEZ od 21. svibnja 1992. o zahtjevima za stupanj djelovanja novih toplovodnih kotlova na tekuća ili plinovita goriva (SL L 167, 22.6.1992., str. 17.);

7. Direktiva 94/11/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. ožujka 1994. o usklađivanju prava i drugih propisa država članica u odnosu na označivanje materijala korištenih u glavnim dijelovima obuće namijenjene prodaji potrošaču (SL L 100, 19.4.1994., str. 37.);
8. Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994., str. 10.);
9. Direktiva 2000/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. svibnja 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na emisiju buke u okoliš uzrokovane opremom za uporabu na otvorenom (SL L 162, 3.7.2000., str. 1.);
10. Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o otpadnim vozilima (SL L 269, 21.10.2000., str. 34.);
11. Direktiva 2005/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o homologaciji tipa motornih vozila s obzirom na mogućnost njihove ponovne uporabe, recikliranja i oporabe i o izmjeni Direktive Vijeća 70/156/EEZ (SL L 310, 25.11.2005., str. 10.);
12. Direktiva 2006/40/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o emisijama iz sustava za klimatizaciju u motornim vozilima i o izmjeni Direktive Vijeća 70/156/EEZ (SL L 161, 14.6.2006., str. 12.);

13. Direktiva 2007/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o utvrđivanju pravila o nominalnim količinama za pretpakirane proizvode, stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 75/106/EEZ i 80/232/EEZ i izmjeni Direktive Vijeća 76/211/EEZ (SL L 247, 21.9.2007., str. 17.);
14. Uredba (EZ) br. 1222/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o označivanju guma s obzirom na učinkovitost potrošnje goriva i druge bitne parametre (SL L 342, 22.12.2009., str. 46.);
15. Direktiva 2010/35/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. lipnja 2010. o pokretnoj tlačnoj opremi i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 76/767/EEZ, 84/525/EEZ, 84/526/EEZ, 84/527/EEZ i 1999/36/EZ (SL L 165, 30.6.2010., str. 1.);
16. Uredba (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL L 88, 4.4.2011., str. 5.);
17. Uredba (EU) br. 1007/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2011. o nazivima tekstilnih vlakana i povezanom označivanju i obilježavanju sirovinskog sastava tekstilnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 73/44/EEZ te direktiva 96/73/EZ i 2008/121/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 272, 18.10.2011., str. 1.);

18. Direktiva 2014/90/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o pomorskoj opremi i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/98/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 146.);
19. Uredba (EU) br. 540/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o razini buke motornih vozila i zamjenskih sustava za prigušivanje te o izmjeni Direktive 2007/46/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 70/157/EEZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 131.).

PRILOG III.

Korelacijska tablica

Uredba (EZ) br. 765/2008	Ova Uredba
Članak 1. stavak 2.	Članak 1. stavak 1.
Članak 1. stavak 3.	Članak 1. stavak 3.
Članak 2. točka 1.	Članak 3. točka 1.
Članak 2. točka 2.	Članak 3. točka 2.
Članak 2. točka 14.	Članak 3. točka 22.
Članak 2. točka 15.	Članak 3. točka 23.
Članak 2. točka 17.	Članak 3. točka 3.
Članak 2. točka 18.	Članak 3. točka 4.
Članak 2. točka 19.	Članak 3. točka 25.
Članak 15. stavci 1. i 2.	Članak 2. stavak 1.
Članak 15. stavak 3.	Članak 2. stavak 3.
Članak 15. stavak 4.	-
Članak 15. stavak 5.	Članak 2. stavak 2.
Članak 16. stavak 1.	Članak 10. stavak 1.
Članak 16. stavak 2.	Članak 16. stavak 5.
Članak 16. stavak 3.	-
Članak 16. stavak 4.	-
Članak 17. stavak 1.	Članak 10. stavak 2.

Uredba (EZ) br. 765/2008	Ova Uredba
Članak 17. stavak 2.	Članak 34. stavka 1., posljednja rečenica i članak 34. stavak 3. točka (a)
Članak 18. stavak 1.	Članak 10. stavak 6.
Članak 18. stavak 2. točka (a)	Članak 11. stavak 7. točka (a)
Članak 18. stavak 2. točka (b)	-
Članak 18. stavak 2. točka (c)	Članak 11. stavak 7. točka (b)
Članak 18. stavak 2. točka (d)	-
Članak 18. stavak 3.	Članak 10. stavak 5. i članak 14. stavak 1.
Članak 18. stavak 4.	Članak 14. stavak 2.
Članak 18. stavak 5.	Članak 13.
Članak 18. stavak 6.	Članak 31. stavak 2. točka (o)
Članak 19. stavak 1. prvi podstavak	Članak 11. stavak 3.
Članak 19. stavak 1. drugi podstavak	Članak 14. stavak 4. točke (a), (b), (e) i (j)
Članak 19. stavak 1. treći podstavak	Članak 11. stavak 5.
Članak 19. stavak 2.	Članak 16. stavak 3. točka (g)
Članak 19. stavak 3.	Članak 18. stavak 2.
Članak 19. stavak 4.	Članak 11. stavak 2.
Članak 19. stavak 5.	Članak 17.
Članak 20. stavak 1.	Članak 19. stavak 1.
Članak 20. stavak 2.	Članak 19. stavak 2.
Članak 21. stavak 1.	Članak 18. stavak 1.
Članak 21. stavak 2.	Članak 18. stavak 2.

Uredba (EZ) br. 765/2008	Ova Uredba
Članak 21. stavak 3.	Članak 18. stavak 3.
Članak 21. stavak 4.	-
Članak 22. stavak 1.	Članak 20. stavak 1.
Članak 22. stavak 2.	Članak 20. stavak 2.
Članak 22. stavak 3.	Članak 20. stavak 3.
Članak 22. stavak 4.	Članak 20. stavak 4.
Članak 23. stavci 1. i 3.	Članak 34. stavak 1.
Članak 23. stavak 2.	Članak 34. stavak 4.
Članak 24. stavak 1.	Članak 22. stavak 1.
Članak 24. stavak 2.	Članak 22. stavci od 2. do 5.
Članak 24. stavak 3.	-
Članak 24. stavak 4.	-
Članak 25. stavak 1.	-
Članak 25. stavak 2. točka (a)	Članak 31. stavak 2. točka (f) i članak 33. stavak 1. točke (i) i (k)
Članak 25. stavak 2. točka (b)	Članak 31. stavak 2. točke (g) i (m) i članak 33. stavak 1. točke (i) i (k)
Članak 25. stavak 3.	-
Članak 26.	-
Članak 27. stavak 1. prva rečenica	Članak 25. stavak 2.
Članak 27., stavak 1. druga rečenica	Članak 25. stavak 3.
Članak 27. stavak 2.	Članak 25. stavak 4.

Uredba (EZ) br. 765/2008	Ova Uredba
Članak 27. stavak 3. prvi podstavak	Članak 26. stavak 1.
Članak 27. stavak 3. drugi podstavak	Članak 26. stavak 2.
Članak 27. stavak 4.	-
Članak 27. stavak 5.	-
Članak 28. stavak 1.	Članak 27. prvi stavak točka (a)
Članak 28. stavak 2.	Članak 27. prvi stavak točka (b)
Članak 29. stavak 1.	Članak 28. stavak 1.
Članak 29. stavak 2.	Članak 28. stavak 2.
Članak 29. stavak 3.	Članak 28. stavak 3.
Članak 29. stavak 4.	Članak 28. stavak 4.
Članak 29. stavak 5.	Članak 25. stavak 5.
Članak 32. stavak 1. točka (d)	-
Članak 32. stavak 1. točka (e)	Članak 36. stavak 2. točka (e)